№ 4. Brześć nad Bugiem, dn. 30 sierpnia (za czerwiec) 1921 r. Rok. I.

# DZIENNIK URZĘDOWY

## WOJEWÓDZTWA POLESKIEGO.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Brześć n/B., Poleski Urząd Wojewódzki.

Cena pojedyńczego egzemplarza 75 mk.

### TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO.



### TREŚĆ DZIAŁU NIEURZĘDOWEGO.



## DZIAŁ URZĘDOWY.

### I.

**Wykaz Ustaw i Rozporządzeń ogłoszonych od dnia 1 do dnia 30 czerwca 1921 r., w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim, mających moc obowiązującą na terenie Województwa Poleskiego.**

75.

**W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej:**

Nr. 44 z dn. 1 czerwca 1921 r.

Poz. 267. Ustawa z dnia 17 marca 1921 r., Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej.

Poz. 268. Ustawa przechodnia z dnia 18 maja 1921 r. do Ustawy Konstytucyjnej z dnia 17 marca 1921 r. w sprawie tymczasowej organizacji władzy zwierzchniej Rzeczypospolitej.

Nr. 45 z dn. 4 czerwca 1921 r.

Poz. 269. Ustawa z dnia 10 maja 1921 r. o rejestracji i stemplowaniu tytułów długu przedwojennego Austrji i Węgier.

Poz. 270. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 19 kwietnia 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia na ziemie, przynależne do Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 paździer-

nika 1920 r., niektórych dekretów, ustaw i rozporządzeń, obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej lub w przyległych dzielnicach.

Poz. 271. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustaw i przepisów o zaopatrzeniu ludności w drzewo, obowiązujących na obszarze Rzeczypospolitej, na ziemie przyłączone do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r.

Poz. 272. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Kolei Żelaznych z dnia 18 marca 1921 r. w przedmiocie wojskowej służby kolejowej w czasie pokoju oraz wojennej służby kolejowej.

Poz. 273. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 29 kwietnia 1921 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej rozporządzenia z dn. 2 września 1920 r. w przedmiocie dostarczenia drzewa budulcowego z lasów państwowych i prywatnych na cele odbudowy na okres 5-letni od 1920 21 do 1924/25 r.

Poz. 277. Obwieszczenie z dnia 28 kwietnia 1921 r. w sprawie sprostowania omyłek druku w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 marca 1921 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 35, poz. 206).

Nr. 46 z dnia 8 czerwca 1921 r.

Poz. 278. Ustawa z dnia 18 maja 1921 r. w przedmiocie oznaczenia okresu organizacji sądownictwa.

Poz. 279. Ustawa z dnia 18 maja 1921 r. o uwolnieniu aktów pomocy dla żołnierzy wojska polskiego od opłat skarbowych.

Poz. 281. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 28 kwietnia 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia na ziemie, przynależne do obszaru Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z umową o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze w dniu 12 października 1920 r., mocy obowiązującej ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez obcokrajowców.

Poz. 284. Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 17 maja 1921 r. w przedmiocie podwyższenia agio od cła na towary o charakterze zbytkowym.

Nr. 47 z dn. 11 czerwca 1921 r.

Poz. 287. Ustawa z dn. 20 maja 1921 r. o tymczasowym poborze państwowego podatku dochodowego.

Poz. 288. Rozporządzenie Prezydenta Ministrów i Ministra Skarbu z dn. 8 maja 1921 r. zmieniające częściwo rozporządzenie z dnia 21 października 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101 poz. 672) w sprawie przyznania państwowym funkcjonarjuszom niższym płac zasadniczych poszczególnych stopni płacy, przewidzianych w art. 14 ustawy o uposażeniu urzędników i państwowych funkcjonarjuszów niższych z dn. 13 lipca 1920 r.

Poz. 289. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 30-go maja 1921 r. w przedmiocie ustalenia tymczasowych opłat od patentów na wyrób trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych oraz drożdży, tudzież na sprzedaż trunków na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Poz. 293. Rozporządzenie Ministra Kolei Zelaznych z dn. 13 maja 1921 r. w sprawie zmiany postanowień wykonawczych do art. 13 i 25 przepisów przewozowych, stanowiących część 1 taryfy osobowej i bagażowej (Dz. U. Rz. P. z r. 1920 Nr. 40 poz. 242).

Poz. 297. Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami w przedmiocie rozciągnięcia kontroli sanitarnej nad osobami przybywającemi ze wschodu.

Nr. 48 z dnia 15 czerwca 1921 r.

Poz. 298. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 14 maja 1921 r. w przedmiocie przepisów wykonawczych do ustawy o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

Nr. 49 z dn. 18 czerwca 1921 r.

Poz. 299. Ustawa z dnia 15 kwietnia 1921 r. o ratyfikacji Traktatu Pokoju między Polską a Rosją i Ukrainą, podpisanego w Rydze dnia 18 marca 1921 roku.

Nr. 50 z dn. 18 czerwca 1921 r.

Poz. 303. Ustawa z dn. 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi.

Poz. 304. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 30 maja 1921 r. o podwyższeniu i ujednostajnieniu akcyzy od zapałek.

Poz. 305. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 30 maja 1921 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Poz. 307. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 30 maja 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania drożdży prasowanych na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austrjackiego.

Poz. 308. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dn. 6 maja 1921 r. w sprawie przedłużenia terminu ważności postanowienia o ograniczeniu odpowiedzialności kolei w bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami kolei polskich i austrjackich.

Poz. 309. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 29 maja 1921 r. w sprawie stosowania rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 15 marca 1921 r. o zaokrągleniu należności pobieranych według taryfy osobowej, bagażowej i towarowej (Dz. Ust. Nr. 31 poz. 188) na kolejach wązkotorowych państwowych oraz na niektórych kolejach wązkotorowych prywatnych.

Poz. 310. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dn. 30 maja 1921 r. w sprawie przesunięcia terminu podwyższenia opłat komisowego i wprowadzenia niektórych zmian w dziale b) „Przepisów o kolejowych ajencjach celnych" (Dz. Ust. Nr. 12 z r. 1920 poz. 67 i Nr. 31 z 1921 r. poz. 186).

Nr. 51 z dnia 23 czerwca 1921 r.

Poz. 314. Ustawa z dnia 3 czerwca 1921 r. o Kontroli Państwowej.

Poz. 319. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych z dnia 2 maja 1921 roku w przedmiocie walki z księgosuszem.

Poz. 321. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego z dnia 14 maja 1921 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o likwidacji majątków prywatnych w wykonaniu traktatu pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r.

Poz. 322. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 4 czerwca 1921 r. w przedmiocie obowiązkowego zgłaszania przypadków zachorowań na t. zw. śpiączkę epidemiczną (encephalitis lethargica).

Nr. 52 z dnia 25 czerwca 1921 r.

Poz. 325. Rozporządzenie wykonawcze Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego i Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 maja 1921 r. o stosowaniu rozporządzenia tymczasowego Rady Ministrów z dnia 1 września 1919 r., normującego przenoszenie własności nieruchomości ziemskich na obszarze województw nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów grodzieńskiego, białowieskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego.

Poz. 326. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 3 czerwca 1921 r. o wypuszczeniu serji II biletów skarbowych.

Poz. 329. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 10 czerwca 1921 r. w sprawie zmian w przepisach o kolejności przyjmowania ładunków, nadawanych do wysyłania, oraz o wykonaniu planu przewozowego na zasadzie kolejności (Dz. Ust. 1920 r. Nr. 56 poz. 350, Nr 97 poz. 644 Nr. 106 poz. 702. 1921 r. Nr. 10 poz. 59, Nr. 27 poz. 159 i Nr. 38 poz. 233).

Poz. 330. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 11 czerwca 1921 r. w przedmiocie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 12 maja 1921 roku o rozciągnięciu na przewozy kolejami wąskotorowemi zmian i uzupełnień Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Poz. 332. Rozporządzenie Ministra Kolei Zelaznych z dnia 13 czerwca 1921 r. w przedmiocie podwyższenia odszkodowania za zaginięcie, uszkodzenie lub brak wagi bagażu.

Poz. 334. Obwieszczenie z dnia 20 czerwca 1921 r. w sprawie sprostowania omyłki druku w ustawie z dnia 17 marca 1921 r. „Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej".

Nr. 53 z dnia 26 czerwca 1921 r.

Poz. 335. Rozporządzenie wykonawcze Ministra Skarbu z dnia 31 maja 1921 r. do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania drożdży prasowanych na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austrjackiego.

Poz. 336. Rozporządzenie wykonawcze Ministra Skarbu z dnia 31 maja 1921 r. do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Poz. 338. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 31 maja 1921 r. w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. o podwyższeniu i ujednostajnieniu akcyzy od zapałek.

Nr. 54 z dnia 28 czerwca 1921 r.

Poz. 341. Ustawa z dnia 14 czerwca 1921 r. w przedmiocie unormowania podstaw wymiaru państwowego podatku dochodowego i podatku majątkowego na rok podatkowy 1921.

Nr. 55 z dnia 30 czerwca 1921 r.

Poz. 342. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 2 czerwca 1921 roku w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustaw z dnia 6 lipca 1920 r. i z dnia 18 marca 1921 r. o opłacie stemplowej od kart do gry na województwa nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz powiaty grodzieński, białowieski i wołkowyski województwa białostockiego.

Poz. 346. Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do Spraw Walki z Epidemjami z dnia 10 czerwca 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie utrzymania porządku w domach, na dziedzińcach, chodnikach i jezdniach w gminach miejskich.

Poz. 347. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 18 czerwca 1921 r. w przedmiocie ustalenia cen sprzedażnych spirytusu i wyrobów wódczanych, oraz opłat od nich na obszarach b. zaborów rosyjskiego i austrjackiego.

Poz. 348. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 18 czerwca 1921 r. w przedmiocie przedłużenia zapisów na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920.

Poz. 349. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 18 czerwca 1921 r. w przedmiocie podwyższenia taryfy osobowej.

76.

**W Monitorze Polskim:**

Nr. 128 z dnia 9 czerwca 1921 r.

Poz. 185. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 20 maja 1921 r. w przedmiocie zmiany §§ 51 i 94 „Tymczasowych przepisów z dnia 26 stycznia 1920 r. o sposobie pobierania przychodów i dokonywania wydatków przez władze i urzędy państwowe" („Monitor Polski" Nr. Nr. 59—64 z r. 1920).

Nr. 131 z dnia 13 czerwca 1921 r.

Poz. 188. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 25 kwietnia 1921 roku w przedmiocie odbywania praktyki nauczycielskiej w ludowych szkołach rolniczych.

Nr. 133 z dnia 15 czerwca 1921 r.

Poz. 190. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dn. 9 maja 1921 r. w sprawie ogłoszenia nowego wykazu artykułów, podlegających ograniczeniom przewozu pocztą w obrocie wewnętrznym.

Nr. 135 z dnia 17 czerwca 1921 r.

Poz. 191. Rozporządzenie Ministra Kolei, uzależniające korzystanie z przejazdów ulgowych pracowników państwowych od posiadania legitymacji wzoru jednolitego.

Nr. 136 z gnia 18 czerwca 1921 r.

Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej z dnia 3-go czerwca 1921 r., dotyczące zmiany niektórych postanowień obwieszczenia z dnia 26 lipca 1920 r. (Monitor Polski Nr. 175) w sprawie warunków, na podstawie których mogą być udzielane koncesje na sprzedaż biletów okrętowych III-ej klasy i międzypokładowych zagranicznych przedsiębiorstwom okrętowym w Polsce.

Nr. 138 z dnia 21 czerwca 1921 r.

Poz. 196. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 31 maja 1921 r. w sprawie ulg w opłatach za przejazd urzędników państwowych XII kategorji płacy.

Nr. 141 z dnia 24 czerwca 1921 r.

Poz. 197. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Spraw Wojskowych z dnia 9 czerwca 1921 r. o trybie postępowania funkcjonarjuszy policji przy wykonywaniu czynności służbowych w stosunku do osób wojskowych.

Nr. 145 z dnia 30 czerwca 1921 r.

Poz. 205. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dn. 15 czerwca 1921 r. w przedmiocie losowania 4% państwowej pożyczki premjowej.

## II.

77.

**Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie rejestracji stowarzyszeń i związków.**

W myśl okólnika № 40 b. Z. T. P. i E. Urząd Starościński winien prowadzić dwa rejestry stowarzyszeń i związków: 1) Rejestr stow. i związków, zarejestrowanych przez b. Z. T. P. i E. i 2) Rejestr stow. i związków, zarejestrowanych przez b. Z. C. Z. W.

Z chwilą utworzenia na ziemiach wschodnich władz administracyjnych II instancji, t. j. urzędów Wojewódzkich, uprawnionych do rejestracji nowo-otwieranych stowarzyszeń i związków, Urzędy starościńskie winny wciągać rejestrowane przez Urząd stowarzyszenia i związki do nowego *„Rejestru stowarzyszeń i związków, zalegalizowanych przez Poleski Urząd Wojewódzki"*. Poprzednie dwa rejestry, sporządzone w myśl okólnika Nr. 40 b. Z. T. P. i E., należy połączyć w jeden wspólny *„Rejestr stowarzyszeń i związków, zalegalizowanych do dn. I|III 1921 r."* (t j. przez b. Z. C. Z. W., Wołynia i Fr. Podolskiego oraz b. Z. T. P. i E.)

Odnośnie do oddziałów stowarzyszeń i związków, które się otwierają w poszczególnych miejscowościach na podstawie statutu centrali stowarzyszenia, zatwierdzonego przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, Urząd starościński winien je ewidencjonować w specjalnym *„Rejestrze oddziałów stow. i związków, centrale których zarejestrowało Ministerstwo Spraw Wewnętrznych"*. Wciągnięcie do tego ostatniego rejestru może nastąpić: a) bądź po zawiadomieniu Urzędu starościńskiego o otwarciu oddziału stow. lub związku przez Urząd Wojewódzki, b) bądź po bezpośrednim zawiadomieniu o tem Urzędu starościńskiego przez dany oddział stowarzyszenia lub związku. W tym ostatnim wypadku p. Starosta winien podać o tem niezwłocznie do wiadomości Urzędu Wojewódzkiego.

Wzór tego trzeciego rejestru oddziałów stow. i związków przy niniejszym załącza się. Co do wzoru dwóch pierwszych rejestrów—pp. Starostowie winni kierować się w tej mierze wskazówkami, zawartemi w okólniku Nr. 40 b. Z. T. P. i E.

Brześć n|Bugiem, dn. 8 czerwca 1921 r. (Nr. I. 1339|1).

Załącznik 1.

Wojewoda:
(—) *Walery Roman.*

Załącznik do okólnika Nr. I. 1339|1.

W z ó r.

Rejestr oddziałów stowarzyszeń i związków, centrale których zarejestrowało Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

№ . . .

| Nr. kolejny. | Data zawiadomienia Urz. Staroś. o otwarciu oddz. stow. | Data rejestracji centrali stow. przez M. S. Wewnętrz. | Nazwa Stowarzyszenia tudzież gdzie założono oddział i kiedy. | Data i przyczyny zamknięcia. | |
|---|---|---|---|---|---|
| | | | | centr. stow. | oddz. stow. |
| | | | | | |

78.

**Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie uruchomienia monopolowej sprzedaży spirytusu i wódek.**

Departament Skarbowości b. T. P. i E. zawiadomił mnie, że z dniem 1-go lipca 1921 r. na obszarach województw wschodnich ma być uruchomiona monopolowa sprzedaż spirytusu i wódek i w tym celu w każdym powiatowem mieście mają być otwierane sklepy monopolowe.

Skutkiem ograniczonej ilości spirytusu, znajdującego się w rozporządzeniu zarządu monopolowego, dla osiągnięcia możliwie sprawiedliwego podziału wyrobów monopolowych między ludnością, Departament Skarbowości zmuszony jest ograniczyć sprzedaż wódki monopolowej do 1 butelki (0,6 litra) na osobę miesięcznie.

Aby możliwie zapobiedz wszelkiego rodzaju nadużyciom, przy sprzedaży, winna się ona prowadzić za kartkami, wydawanemi przez miejscowe instytucje komunalne, według wzoru, ustanowionego przez Departament Skarbowości.

Wobec powyższego polecam Panom Sarostom zapytać odnośne instytucje komunalne (magistraty), czy mogą one przyjąć na siebie i zobowiązać się do sprzedaży wyżej wspomnianych kartek na następujących warunkach:

1) Dana instytucja (Magistrat) ma wyszukać osobny lokal, (najmniej 1 pokój) jako miejsce sprzedaży kartek.

2) Sprzedaż kartek uskuteczniana będzie przez dwóch urzędników, z których jeden ma przyjmować pieniądze za kartki i na legitymacjach osobistych przykładać we właściwem miejscu stempel, z datą i wystawieniem pobranej sumy pieniędzy, drugi — wydaje same kartki, sprawdziwszy uprzednio, czy na legitymacji kupującego zrobiona wyżej oznaczona adnotacja.

3) Jednej osobie w wieku do lat 18 nie wolno jest sprzedawać wyżej, jak jeden kwit miesięcznie. Przyczem przedstawienie przez kupującego duplikatu legitymacji pozbawia go prawa kupna kartki na dwa miesiące, licząc od daty stwierdzającej wydanie duplikatu legitymacji.

4) Za każdą kartę może być pobrana opłata w sumie do 10 marek, z których część będzie użytą na pokrycie kosztów samej kartki i kosztów utrzy-

mania urzędników, pozostała zaś suma przeznacza się na rzecz walki z pijaństwem, w celu urządzenia, w porozumieniu z władzami administracyjnemi, odpowiednich odczytów, wydania broszur i etc.

Odpowiedź w powyższej sprawie polecam Panom Starostom nadesłać mi w terminie do 20-go czerwca r. b.

Brześć n|B., dn. 11 czerwca 1921 r. (Nr. II-791|1).

Wojewoda:

(—) *Walery Roman*

79.

**Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie amnestji.**

W myśl okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 9 czerwca 1921 r. Nr. 43, w przedmiocie amnestji, celem zaprowadzenia jednolitego postępowania przy wykonywaniu przepisów Ustawy z dn. 24 maja 1921r. (Dz. Ust. 42 poz. 261), o ile one dotyczą przestępstw, podlegających orzecznictwu władz administracyjnych, zarządzam do ścisłego zastosowania się, co następuje:

1) W sprawach o przestępstwa, popełnione przed dn. 17 marca 1921 r., a jeszcze nie orzeczone, władza administracyjna I-ej instancji, do której właściwości sprawa należy, stosować winna z urzędu, nie oczekując dalszego polecenia, przepisy artykułu 4-go wspomnianej ustawy, o ile, oczywiście, z akt sprawy ponad wszelką wątpliwość, wynika, że przestępstwo pod amnestję podpada, t. j. że nie chodzi o przestępstwo przewidziane w ostatnim ustępie art. 3.

Jeżeli jednak okoliczności, wśród których czyn karygodny został popełniony, nasuwają uzasadnione podejrzenia, że zachodzi przestępstwo popełnione w chęci zysku, należy rozprawę w zwykłym trybie postępowania administracyjno-karnego przeprowadzić.

Chęć zysku, jako istotna część przestępstwa, od której zależy zastosowanie lub niezastosowanie ustawy amnestyjnej, winna być w każdym konkretnym wypadku szczegółowo zbadana, a to ze względu na tę okoliczność, że objektywno-formalne cechy przestępstwa nie wskazują jeszcze bezpośrednio na ten moment, gdyż mogły na stan faktyczny wpłynąć inne okoliczności, które w danym konkretnym wypadku wykluczają czynnik chęci zysku w przestępstwie.

Zaznaczam, że we wszystkich sprawach, w których zachodzą wątpliwości, czy obwiniony działał z chęci zysku. czy też z innych pobudek — wszelkie wątpliwości należy komentować na korzyść obwinionego.

2) W sprawach o przestępstwa, ulegające amnestji, w których orzeczenie karne stało się już prawomocne, należy wykonanie kary zaniechać, a o ile do wykonania już przystąpiono, należy pozbawionego wolności natychmiast uwolnić, względnie zaniechać ściągania grzywien i, zarówno w jednym, jak w drugim wypadku, zasądzonego zawiadomić, „że karę, względnie resztę kary uważa się, w myśl art. 5, powołanej wyżej ustawy, za darowaną".

Wyjaśniam ponadto, iż dobrodziejstwa amnestji nie mają zastosowania względem konfiskat, któremi władze już w jakikolwiek sposób rozporządziły, natomiast orzeczone, a nie wykonane, w całości lub części podlegają działaniu amnestji.

3) W wypadkach, w których strona czuje się pokrzywdzoną przez niezastosowanie do niej Ustawy amnestyjnej, oraz złoży w tej mierze władzy orzekającej zażalenie, należy je rozpatrzyć i wraz z aktami przesłać władzy przełożonej do dalszego urzędowania.

Zechce Pan Starosta złożyć szczegółowe sprawozdanie, odnośnie spraw, w których zastosowaną była Ustawa o amnestji z dnia 24 maja r. b.

Brześć n|B., dn. 16 czerwca 1921 r. (Nr. II. 750|I).

Wojewoda:

(—) *Walery Roman.*

80.

**Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie poszukiwania wiadomości o zmarłych i zaginionych żołnierzach polakach b. armji austro-węgierskiej.**

Załączone pismo M. S. Wew. przesyłam do wiadomości urzędów gminnych i parafjalnych.

Brześć n/B., dn. 15 czerwca 1921 r. (Nr. II-751|1).

Wojewoda:

(—) *Walery Roman.*

Wskutek pisma Kurji Biskupiej W. P. w Warszawie, z dnia 24 maja 1921 r. Nr. 4382/1682-M., podaje się do wiadomości, celem poinformowania podwładnych organów oraz urzędów gminnych i parafjalnych, co następuje:

Wszelkie urzędy i strony prywatne, poszukujące zaginionych lub metryk poległych i zmarłych, w czasie wojny światowej, żołnierzy b. armji austryjacko-węgierskiej, winne zwracać się w tych sprawach tylko do Czerwonego Krzyża, Sekcja Wywiadowcza, w Warszawie, ul. Nowy-Świat 72.

Podania te będą załatwiane albo w Kurji Biskupiej W. P., która posiada archiwum metrykalne z czasów austrjackich lub skierowane będą do Wiednia, do bezpośredniego załatwienia.

Urzędy i strony prywatne, które wniosły już podania do Wiednia, do X Oddz. Strat, Grupy Grobów Biura wywiadowczego lub austrjackiego Czerwonego Krzyża, podań nowych nie powinny wnosić, aby nie wprowadzać niepotrzebnej korespondencji, gdyż podania wszystkie będą załatwiane, czego dotychczas Oddział II Poselstwa Polskiego w Wiedniu nie zdołał przeprowadzić, z powodu trudności, stawianych przez rząd austrjacki.

(9|VI-1921 r. Nr. AE-869).

Dyrektor Departamentu

(—) *Lenc* m. p.

81.

**Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie stawiennictwa urzędników administracyjnych I instancji, wzywanych przez władze sądowe, w charakterze świadków.**

Ministerstwo Sprawiedliwości, okólnikiem swym z dnia 30-go kwietnia 1921 r. Nr. 378|S.A./21, podało do wiadomości pp. Prezesów Sądów Apelacyjnych, Sądów Okręgowych i pp. Prokuratorów, że wobec tego, iż wzywanie przez władze sądowe Starostów, referentów i innych urzędników władz administracyjnych I instancji do stawiennictwa w charakterze oskarżycieli (prywatnych lub świadków, w sprawach odstąpionych z urzędów władzom sądowym, według kompetencji, lub w sprawach, które zainicjowane

zostały przez Starostwa, lecz w których skonstatowany czyn karygodny podlega orzecznictwu władz sądowych) mija się zazwyczaj z celem i nie wpływa ani na wyjaśnienienie sprawy, ani też nie przyśpiesza jej biegu, albowiem urzędnicy ci, z natury rzeczy, nie mogą zeznać niczego więcej, jak to, co w aktach, odstąpionych władzom sądowym, było uwidocznione; że wzywani urzędnicy administracyjni tracą wiele czasu i niejednokrotnie muszą odrywać się od swych zajęć urzędowych, niecierpiących zwłoki — uważa za właściwe ograniczyć wzywanie urzędników administracyjnych, w sprawach wyżej wymienionych, do niezbędnej konieczności. W tych wypadkach władze sądowe przysyłają jedynie zawiadomienia, zgodnie z przepisami art. 63 i 64 U. P. K., lecz stawiennictwo osób, na imię których zawiadomienie takie jest adresowane, nie jest obowiązkowe.

Nie należy jednak identyfikować wyżej wymienionych zawiadomień z wezwaniami władz sądowych, w celu przesłuchania, w którychto wypadkach stawiennictwo jest niezbędne.

Brześć n|B., dn. 16 czerwca 1921 r. (N II. 652/I).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman.*

82.

**Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie zarachowywania grzywien administracyjnych.**

Podaję do wiadomości i ewentualnego zastosowania odpis okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 38 z dn. 25 maja 1921 r.

Brześć n|B., dn. 15 czerwca 1921 r. (Nr. II-706|1).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman.*

Niektóre urzędy niewłaściwie zarachowują wpływy z grzywien administracyjnych, stosując artykuł 1, ustęp 2 rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, ogłoszonego w Monitorze Polskim z dnia 30/X-1919, Nr. 245, w przedmiocie utworzenia funduszu grzywien administracyjnych.

Ponieważ, w myśl artykułu 9 tegoż roporządzenia, wprowadzenie tego zarządzenia otrzymuje moc obowiązującą dopiero z chwilą ogłoszenia go w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, co dotychchzas jeszcze nie nastąpiło, stosowanie w mowie będącego rozporządzenia, przed ogłoszeniem go w Dzienniku Ustaw R. P., jest nieuzasadnione.

Ze względu na powyższy stan rzeczy poleca się, aż do czasu ustawowego uregulowania sprawy przeznaczenia grzywien administracyjnych, mieć na uwadze okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 21|V-1920 r. L. 46884/1683|20, według którego grzywny administracyjne winny być zarachowane na dochód Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (§ 5 Dz. II wzg. Dz. III budżetu M. S. Wewnętrznych).

(25 maja 1921 r. N.P.B.-656).

Minister:
(—) *Skulski.*

83.

**Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie pobierania kontyngentu drzewnego na odbudowę kraju.**

Rozporządzeniem Ministerstwa Roln. i Dóbr Państwowych z dnia 29 kwietnia 1921 r. (Dz. Urz. R. P.) 1921 z. Nr. 45 poz. 273), wydanem na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1921 r. (Dz. Ust. R. P. ex 1921 r. Nr. 45 poz. 271), rozciągnięta została na terenie Województwa Poleskiego moc obowiązująca rozp. tegoż Min. Roln. i Dóbr. Państw. z dn. 2 września 1920 r. w przedmiocie dostarczenia drewna budulcowego z lasów państwowych i prywatnych na cele odbudowy na okres 5-letni — od 1920|21 do 1924/25 r.

To rozporządzenie przeprowadza generalne zejęcie drewna budulcowego na cele odbudowy, i, zarówno w lasach prywatnych jak i państwowych, na całym obszarze Państwa Polskiego, w ilości 30°|° produkcji.

W myśl art. 15, wspomnianego rozporządzenia, nie zajęte drewno budulcowe może być, przez właściciela lasu prywatnego lub nabywcę, wywożone z lasu dopiero po oddaniu powołanym organom rządowym całej ilości budulca zajętego, t. j. 30°|°, wówczas tylko może właściciel lasu, względnie nabywca, dysponować swoim drzewem. W celu zapobieżenia nadużyciom w tym kierunku przez właścicieli, względnie nabywców, oraz ścisłego przestrzegania przez nich wskazanych przepisów, instrukcja Ministerstwa Robót Publicznych z dn. 24 listopada 1921 r., do wspomnianego rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, ustala, że na każdą wagonową wysyłkę drewna budulcowego potrzebne jest pozwolenie Biura Odbudowy, które może być udzielone dopiero wtedy, jeżeli zostało stwierdzone, że wysyłający uczynił zadość świadczeniom, na niego nałożonym.

Ponadto Ministerstwo Koleji, na skutek pisma odnośnego Ministerstwa Robót Publicznych, wydało zarządzenia organom kolejowym, iż drzewo może być tylko pod tym warunkiem załadowane i wywożone, jeżeli będzie potwierdzenie ze strony organów Odbudowy, na listach przewozowych, że niema przeszkód, ze strony Odbudowy, przeciw wywozowi (Okólnik M. R. P. Nr. 17 z dn. 23/III r. b.)

Pomimo tego wszystkiego zdarzają się często wypadki masowego przewożenia drzewa przez koleje bez wszelkich zezwoleń.

Podając o powyższem do wiadomości Panu Staroście, polecam powiadomić o tem podległe mi urzędy oraz wydać rozporządzenie organom policyjnym, zwłaszcza pełniącym służbę na stracjach kolejowych, by baczyli na rodzaj przesyłek wagonowych i, o ileby stwierdzili transporty drzewa budulcowego, czy też załadowanie budulca, natychmiast o tym fakcie zawiadomiły Starostwo. Starostwom zaś polecam w najkrótszej drodze informować o tem Okręgową Dyrekcję Odbudowy w Brześciu nad Bugiem.

Brześć n|B., dn. 16 czerwca 1921 r. (Nr. II. 654|I).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman.*

84.

**Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie rozpatrywania przez P. K. U. podań o ulgi z art. 61 i 62 tymcz. ust. o obow. służby wojsk.**

Podaje się do wiadomości i zarządzenia odpis pisma Ministerstwa Spraw Wojskowych z dnia 30|IV-1921 r. Nr. 15041/2590/1.

Brześć n|B., dn. 16 czerca 1921 r. (Nr. II-753|I).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman.*

Jak wynika z całego szeregu meldunków, napływa obecnie do P. K. U. ogromna ilość podań o udzielenie odroczeń z art. 61 i 62 Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej, roczników bezterminowo urlopowanych, tamując normalny bieg pracy poszczególnych P. K. U.

Z uwagi na powyższe oraz na to, że okoliczności rodzinne i majątkowe, które obecnie mogą być jedyną podstawą do udzielania tych odroczeń, przy ewentualnem, w przyszłości, powołaniu bezterminowo urlopowanych (rezerwistów), mogą uledz zasadniczej zmianie o tyle, że udzielone odroczenia nie powinny mieć miejsca i na odwrót ci, którym obecnie odmówiono ulgi, wskutek zaszłych zmian, będę mieli zupełną podstawą do uzyskania odroczeń, M. S. Wojsk. poleca nadal rozpatrywać podania o ulgi z art. 61 i 62 i stosować obecnie rozkaz 1. 74467/9904/21/—I z dnia 8 I 1921 r. jedynie odnośnie do roczników 1897, 1899, 1899, 1900 i 1901.

Powyższe poda D. O. G. niezwłocznie podległym P. K. U. do wiadomości i wykonania.

Szef Sekcji
*Freohlich m. p.*

Pułkownik Sztabu Generalnego

Otrzymują do wykonania: Dowództwo Okręgu Generalnego
Warszawa, Lublin, Łódź, Kielce, Kraków, Lwów, Poznań, Pomorze, Białystok.

Do wiadomości: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, Ministerstwo b. dzielnicy Pruskiej.

85.

**Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie obowiązku administracji politycznej i urzędów komunalnych ochraniania przed rozkradaniem majątku państwowego.**

Różne objekty, będące własnością państwa, jako to: drut kolczasty, relsy, żelazo wszelkiego rodzaju, kolejki wązkotorowe, wagoniki, słupy telegraficzne, drut telegraficzny i telefoniczny, izolatory i t. p. leżą rozrzucone po polach w wielkiej ilości na obszarze każdego Starostwa.

Ponieważ zebranie tego i zmagazynowanie wymaga wiele pracy i czasu, natomiast ochrona ze strony urzędów zainteresowanych dostatecznie zorganizowaną jeszcze nie jest, objekty te są przez miejscową ludność niszczone i rozkradane oraz rozprzedawane handlarzom.

Wobec powyższego polecam Panom Starostom pouczyć podległe sobie urzędy (rejony, zarządy gminne, sołtysów, magistraty, policję i żandarmerję) o ich obowiązku opiekowania się i ochraniania, pozostawionego bez dozoru, majątku państwowego.

Specjalną uwagę zwrócić należy na handlarzy.

W razie ujawnienia kradzieży, niszczenia lub przywłaszczania, polecam sporządzać protokóły i pociągać winnych do odpowiedzialności sądowej.

Brześć n/B., dn. 21 czerwca 1921 r. (Nr. II—600/2).

Wojewoda:
(—) *Roman.*

86.

**Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie pasania inwentarza w lasach państwowych.**

W załączeniu przesyła się do wiadomości wyciąg z okólnika Nr. 28 Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, z dnia 21 kwietnia 1919 r., w przedmiocie pasania inwentarza w lasach państwowych.

Zechce więc p. Starosta pouczyć ludność przez urzędy gminne i sołtysów, iż, w celu uniknięcia kary za samowolne pasanie inwentarza w lasach państwowych, należy uzyskać pozwolenie Nadleśnictwa tudzież wnieść ustanowioną opłatę za wypas w miejscach dozwolonych i wskazanych.

*1 załącznik.*

Brześć n B., dnia 27 czerwca 1921 r. (№ II-715/2).

Wojewoda:
(—) *Roman.*

(do № II-715/2.)

**WYCIĄG Z OKÓLNIKA Nr. 28.**

**Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych**

z dnia 21 kwietnia 1919 r.

**w przedmiocie pasania inwentarza w lasach państwowych.**

W celu ujednostajnienia postępowania przy wydzierżawianiu pastwisk w lasach państwowych, zarządzam, co następuje:

I. Do korzystania z pastwiska w lasach państwowych mają jedynie prawo:
a) rolnicy okolicznych wiosek, osad i miasteczek,
b) urzędnicy leśni oraz służba leśna lasów państwowych.

II. Pasanie w lasach państwowych inwentarza odbywać się może jedynie na podstawie wydanej przez Nadleśnictwo „asygnacji na użytki uboczne“, po opłaceniu należności według obowiązującej taksy.

Opłata za prawo pasania pobierana będzie od sztuki pasącego się inwentarza, licząc miesięcznie:
a) od konia i jednej sztuki bydła ponad 2 lata po 60 Mk.
b) „ „ „ „ od 1/2 do 2 „ „ 30 „
c) „ „ „ „ do 1/2 roku „ 15 „
przyczem należność za część miesiąca winna być liczona, jak za cały miesiąc.

III. Teren pastwiska dla inwentarza w lasach państwowych oznacza odnośne nadleśnictwo, a to w zależności od stosunków lokalnych, a przedewszystkiem wzrostu traw w obrębie pastwiska.

IV. Ażeby inwentarz, którego pasanie będzie pozwolone w lasach państwowych, miał dostateczną ilość paszy, a tem samem były możliwie ochronione drzewa przed szkodami ze strony pasącego się inwentarza, nadleśnictwo winno dokładnie zbadać przeznaczone na pastwisko obszary leśne, pod względem obfitości traw i ich wydajności pokarmowej, określić przestrzeń pastwiska, licząc na każdą dorosłą sztukę inwentarza około 2 ha, a na sztukę młodego jałownika połowę tej przestrzeni.

V. Pasanie w lasach kóz i owiec jest bezwarunkowo wzbronione. Trzoda chlewna tylko w szczególnych wypadkach, dla wytępienia owadów, lasom szkodliwych, może być w lesie pasana.

VI. W celu uzyskania pastwiska dla inwentarza w lasach państwowych, mieszkańcy danej wsi, czy też osady lub miasteczka, winni przedstawić do

właściwego nadleśnictwa, sporządzony przez miejscowego sołtysa w dwóch egzemplarzach, „Wykaz inwentarza“.

Wykaz ten winien zawierać:

1) Imię i nazwisko właściciela bydła,

2) Ilość posiadanych pól i łąk w hektarach,

3) Imię i nazwisko pasterza (w wieku conajmniej lat 18), któremu będzie powierzony dozór nad stadem.

4) Ilość inwentarza, dla którego ma być wyznaczone pastwisko, z wyszczególnieniem rodzaju zwierząt, a więc: ilości koni, źrebiąt, wołów, krów ponad 2 lata, oraz jałownika od lat 2-ch i cieląt do 6-ciu miesięcy.

5) bliższe określenie mającej się przeznaczyć na pastwisko części lasu,

6) Termin, w czasie którego będą właściciele zwierząt korzystali z pastwiska dla swego inwentarza.

Nadto w tym-że wykazie winna znajdować się deklaracja ogółu mieszkańców danej wsi, czy też osady, w której korzystający z prawa pasania inwentarza w lasach państwowych winni solidarnie zobowiązać się, że:

a) przyjmują pod swą odpowiedzialność wszelkie nadużycia w obrębie pastwiska leśnego, względnie w sąsiednich drzewostanach, wyrządzone, jako to: za pożary, kradzierze drzewa oraz płotów leśnych, bezprawne łowienie, względnie zabijanie zwierząt leśnych, oraz za wszelkie inne szkody;

b) w razie niewykrycia winowajców, wynagrodzą wszelkie straty i szkody, poniesione przez Skarb Państwa, na podstawie dokonanego przez nadleśnictwo szacunku tych strat;

c) przyrzekają bezwzględny posłuch i ściśle wykonywać będą wszelkie ochronne-gospodarcze zarządzenia, wydane przez personel administracji leśnej;

d) poddają się rygorowi, iż nadleśnictwu będzie przysługiwało prawo pozbawienia korzystania z pastwisk wszystkich tych poszczególnych właścicieli bydła, którzy na to zasługiwać będą bądź z powodu, iż znani są jako nałogowi szkodnicy leśni, bądź też z racji niestosowania się do zarządzeń administracji leśnej;

e) zastosują się, pod rygorem bezzwłocznego pozbawienia ich prawa pasania inwentarza, do przepisów o ochronie lasów i ostrożności z ogniem;

f) za wszelkie uchybienia i wykroczenia poddają się karom w przepisach leśnych oznaczonym;

g) wyznaczone przez nadleśnictwo drogi do przegonu inwentarza przez młodniki, korzystajacy z prawa pastwiska, obowiązani będą własnym kosztem ogrodzić, względnie poprawić ogrodzenie, przyczem potrzebny na ten cel materjał drzewny, z wyłączeniem drzewa budulcowego, będzie im wydany z lasów państwowych bezpłatnie;

h) użyją do pasania inwentarza pasterza dorosłego, za którego poręczą i odpowiedzialność na siebie przyjmą, zaręczając, że pozwolenie, otrzymane do pasenia inwentarzy w tych lasach, nie może się stać powodem do sporu o używalność lub własność gruntów leśnych;

VII. Nadleśnictwo, po sprawdzeniu oraz ewentualnem poprawieniu złożonego przez sołtysa wykazu, wyda, po uprzedniem pobraniu należnej Skarbowi Państwa zapłaty za pasanie bydła, „asygnacje na użytki uboczne“ i dołączy do tej asygnacji duplikat imiennego wykazu wszystkich tych właścicieli, którym zostanie przyznane prawo pasania inwentarza w lasach państwowych z mocy wyżej zacytowanej „asygnacji na użytki uboczne“.

W asygnacji, czy też wykazie, będą wyszczególnione:

1) droga dla przegonu inwentarza z pastwiska,

2) termin pastwiska,

3) sumaryczna ilość inwentarza z wyszczególnieniem ilości koni, wołów, krów, cieląt i t. p.

4) miejsce i przestrzeń pastwiska,

5) ogólna suma pobranej, za udzielenie prawa do pastwiska, należności,

6) miejsce wydania odpadków drzewnych, niezbędnych do poprawy, względnie wzniesienia nowych ogrodzeń.

Asygnację, łącznie z duplikatem wyżej wyszczególnionego wykazu, winien zawsze mieć przy sobie starszy pasterz, aby organa kontrolujące państwowej administracji leśnej miały możność sprawdzenia ważności t. j. asygnacji oraz kontrolowania ilości pasącego się bydła.

VIII. Pasanie inwentarza jest bezwarunkowo wzbronione:

a) na wszelkich zrębach oraz przestrzeniach, przeznaczonych do odnowienia;

b) w młodnikach do lat 20-tu;

c) w starszych drzewostanach prześwietlonych, z naturalnym nalotem, lub przeznaczonych do naturalnego odnowienia;

d) w drzewostanach rębnych, które w ciągu najbliższybh trzech lat przeznaczone są do wyrębu;

e) w drzewostanach, względnie lasach ochronnych i rezerwatach i

f) na glebach lekkich, skłonnych do uruchomienia i tworzenia lotnych piasków oraz na stromych stokach.

IX. Straż leśna obowiązana jest pilnować: aby bez asygnacji nie pasano bydła w lasach i więcej sztuk, jak w asygnacji wypisano; aby nie w innych miejscach pasano, jak tylko tam, gdzie podług asygnacji dozwolono; aby pasterze nie wpuszczali bydła do młodników i stosowali się do przepisów o ochronie lasów od pożarów.

Wykonanie niniejszych przepisów polecam p. p. leśniczym i nadleśniczym, nadzór zaś do pilnowania ich w przestrzeganiu p. p. Naczelnikom Zarządów Okręgowych Dóbr Państwowych i Inspektorom lasów państwowych.

Warszawa, dnia 21/VI 1919 r,

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych
(—) w. z. *Z Chmielewski*

Szef Sekcji
(—) *J. Miklaszewski*

87.

**Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie roztoczenia opieki nad organizującem się szkolnictwem powszechnem.**

Na skutek pisma p. Kuratora Szkolnego na Okręg Poleski z dnia 31/V, L. 572, polecam, aby Pan, jako władza nadzorcza ciał samorządowych, biorąc pod uwagę niski stan oświaty w powierzonym Panu powiecie, otoczył należytą opieką organizujące się szkolnictwo powszechne i, uwzględniając

jego potrzeby, zapewnił, na mocy art. 92 Ust. o samorządzie gminnym, (oraz art. 64 Ust. Miejskiej) w budżetach Gminnych i Miejskich **wydatne kwoty na sporządzenie inwentarza szkolnego**, opał, światło i pomoce szkolne.

Celem szybkiego i sprawnego załatwienia spraw, dotyczących szkolnictwa, zarządzi Pan, aby Zarządy Gminne i Magistraty w tym przedmiocie **komunikowały się bezpośrednio z powiatowymi Inspektorami Szkolnymi.**

Brześć nad Bugiem, dn. 9 VI 1921 r. (№ III-170/2).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman.*

88.

**Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie ustalenia poborów dla wójtów, pisarzy i ich pomocników.**

Z nadesłanych przez p. p. Starostów odpowiedzi w przedmiocie uposażenia Wójtów, pisarzy gminnych i ich pomocników wynika, że otrzymywane przez nich w chwili obecnej wynagrodzenie jest niedostateczne i z tego powodu brak odpowiednich kandydatów do obsadzenia tych stanowisk. Utrzymanie stanu takiego nadal uważać należy za niemożliwe, tak ze względu na interesy państwowe, jak i rozwój zapoczątkowanego życia samorządowego; w myśl art. 48 i 57 ustawy o samorządzie gminnym, z dnia 26 IX—19 r. (Dz. Urz. K. G. Z. W. Nr. 21, poz. 215), zarządzam, co następuje:

§ 1.

Wysokość uposażenia Wójtów, pisarzy gminnych i ich pomocników określa Rada Gminna z tem jednak zastrzeżeniem, że uposażenie nie może być mniejsze od norm, wymienionych w art. 2 niniejszego rozporządzenia. Rada Gminna może uchwalić uposażenie przewyższające normy wymienione w art. 2-im.

§ 2.

Roczne normy minimalnej pensji są następujące:

**I. dla Wójtów gmin.**

a) w gminach z ludnością do 6.000 mieszkańców — XII kat. płacy urzędn. państw.

b) w gminach z ludnością ponad 6 tysięcy mieszkańców — XI kat. płacy urzędn. państwowych.

Określenie pensji zastępcy Wójta i ławnika pozostawia się Radzie gminnej.

**II. dla pisarzy gminnych.**

a) w gminach z ludnością do 6.000 mieszkańców — X kat. płacy urzędników państwowych bez dodatku kresowego.

b) w gminach z ludnością ponad 6.000 mieszkańców—IX kat. płacy urzędników państwowych bez dodatku kresowego.

**III. dla pomocników pisarzy gminnych.**

a) w gminach z ludnością do 9.000 mieszkańców—XI kat. płacy urzędników państwowych,

b) w gminach z ludnością ponad 9.000 mieszkańców—X kat. płac urzędników państwowych.

§ 3.

W gminach, w których urzędnicy gminni pobierają dotąd uposażenia wyższe od norm, wymienionych w art. 2, nie może im być ono zmniejszone.

§ 4.

W urzędach gminnych powinno być zatrudnionych:

a) w gminach z ludnością do 6.000 mieszkańców—przynajmniej 1 pisarz;

b) w gminach z ludnością do 9.000 mieszkańców—1 pisarz i 1 pomocnik;

c) w gminach z ludnością ponad 9.000 mieszkańców—1 pisarz i 2 pomocników.

§ 5.

Gminy obowiązane są dostarczać pisarzom gminnym mieszkania, opału w naturze lub, za zgodą pisarza, wypłacać odpowiedni równoważnik pieniężny.

Wysokość świadczeń w naturze (równoważnika pieniężnego) ustala Starosta.

§ 6.

Wydatki kancelaryjne, np. na materjały piśmienne, księgi biurowe, blankiety urzędowe, przedpłatę Dziennika Praw i innych wydawnictw urzędowych, powinny być pokrywane z ogólnych funduszy gminnych.

Wysokość odnośnej pozycji budżetu gminnego określa Starosta.

§ 7.

Pensje wypłaca Wójtom, pisarzom gminnym i ich pomocnikom kasa gminna, z funduszy gminnych, miesięcznie z góry.

§ 8.

Dodatek kresowy do pensji, określonych w art. 2, nie ma zastosowania.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1-go lipca 1921 r.

Przez wydanie niniejszego zarządzenia, określającego minimum płac dla urzędników gminnych, odpowiednio przystosowanego do teraźniejszych warunków ekonomicznych, miałem na widoku obsadzenie tych stanowisk przez kandydatów odpowiednio wykwalifikowanych. Z tych względów polecam Panu Staroście, aby, przy zatwierdzaniu pisarzy gminnych i ich pomocników, na stanowiska w urzędach Gminnych, uwzględniane były takie kandydatury, które wykażą się odpowiedniem wykształceniem szkolnem i zawodowem.

Przytem wyjaśniam, że art. 4 ustala minimalne liczby pracowników w kancelarji gminnej, z uwagi jednak na wybitne różnice ilości pracy w poszczególnych gminach i na znaczne obciążenie pisarzy wykonywaniem zleceń władz państwowych, w sprawach administracyjnych, jest wskazane, aby p. p. Starostowie, w tych gminach, w których jest znaczniejsza ilość spraw, czynili kroki w celu zatrudnienia w Urzędzie Gminnym dodatkowego, ponad normę § 4, pomocnika pisarza.

Brześć nad Bugiem, dn. 23/VI-1921 r. (Nr. III-221/1).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman.*

89.

**Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie wypełniania instrukcji przez władze rozdzielcze i wydawcze 4% państwowej pożyczki premjowej.**

Przesyła się do wiadomości i ścisłego wykonania poniższy okólnik Ministerstwa Skarbu (Urząd Pożyczek Państwowych) L. 8790, z dnia 25 maja 1921 roku.

Brześć nad Bugiem, dnia 1/VI 1921 r. (Nr. IV-520).

Za Wojewodę:
(—) *Zapolski-Downar.*

**„Do wszystkich władz rozdzielczych i wydawczych 4% Państwowej pożyczki premjowej.**

Wobec nieścisłego wykonywania rozporządzeń Urzędu oraz nieprzestrzegania przez placówki sprzedaży wydanej dla nich instrukcji, Urząd Pożyczek Państwowych niniejszym zarządza:

1. Natychmiastowy zwrot wszystkich grzbietów zeszytów obligacji, sprzedanych przez władze rozdzielcze i wydawcze, jak również i sprzedanych przez podległe placówki sprzedaży. Przyczem jednocześnie zaznacza się na przyszłość, że każdy grzbiet zeszytu, po sprzedaniu ostatniej obligacji, winien być niezwłocznie zwrócony odnośnej władzy, która otrzymane grzbiety będzie przesyłać w okresach dwutygodniowych Urzędowi Pożyczek Państwowych.

2. Niedopuszczalność zamiany i wzajemnego przesyłania władzom rozdzielczym, wydawczym i placówkom sprzedaży otrzymanych z Urzędu zeszytów obligacji bez specjalnego zezwolenia Urzędu.

O powyższem zechcą władze rozdzielcze i wydawcze odpowiednio pouczyć podległe placówki sprzedaży, polecając im ścisłe wypełnianie instrukcji z dnia 30 VII. 1920. L. 1/U. P., przestrzegając jednocześnie wykonania tegoż.

Urząd Pożyczek Państwowych
Dyrektor (—) *Rządkowski*".

90.

**Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie pobierania i wpłacania należności skarbowych.**

Zgodnie z § 11 Tymczasowych przepisów o sposobie pobierania przychodów i dokonywania wydatków przez Władze i Urzędy Państwowe, należności skarbowe winne być wnoszone bezpośrednio do Kas Skarbowych, względnie do specjalnych kas poborowych (Urzędy celne, pocztowe, kolejowe i sądowe, w zakresie swych czynności).

Władze i Urzędy, nie będące specjalnemi poborcami, nie mogą przyjmować żadnych sum, lecz winne skierowywać płatników do Kas skarbowych.

Przy rozpatrzeniu dowodów kasowych zauważono, że Panowie Starostowie pobierają różne wpływy skarbowe, a mianowicie: zaległe podatki, opłaty na prawo posiadania broni, opłaty i podatki stemplowe, kary administracyjne, dary na skarb Narodowy i t. p.

Wobec powyższego poleca się Panom Starostom aby wszelkie sumy skarbowe były wpłacane do Kas Skarbowych bezpośrednio przez płatnika, a kwoty, przyjęte dotychczas przez Starostwa, wpłacone do Kas Skarbowych niezwłocznie.

Brześć nad Bugiem, dn. 25 czerwca 1921 r. (№ IV.710/1).

Zą Wojewodę:
(—) *Zapolski-Downar.*

91.

**Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie t. z. „drobnego remontu" w gmachach państwowych.**

Przesyła się do wiadomości i zastosowania pismo Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 18-go kwietnia 1921 r.

Brześć nad Bugiem, dn. 25 czerwca 1921 r. (L. IV./841/1).

Za Wojewodę:
(—) *M. Zapolski-Downar.*

„W preliminarzu budż. na r. 1921 przewidziany t. z. „drobny remont" w gmachach państwowych wykonywany będzie przez organa Ministerstw użytkujących dane gmachy i stosowne kredyty uwzględniono w budżetach poszczególnych Ministerstw.

Jednakże pewne sumy ryczałtowe pozostawiono i w budżecie Ministerstwa Robót Publicznych.

Wobec spodziewanego rychłego uruchomienia budżetu Min. Rob. Publ. wyjaśnia niniejszem, co następuje:

I) Pod nazwą drobnego remontu należy rozumieć takie roboty budowlane, które:

1) stosownie do istniejących ustaw, nie wymagają uprzedniego zezwolenia władz Polic. budowlanych, 2) nie wprowadzają w budynku żadnych zmian konstrukcyjnych, 3) nie zmieniają w niczem jego planu (np. przez wprowadzenia ścianek), 4) nie wpływają na zmianę wyglądu zewnętrznego budynku (np. zmiana koloru, fasady lub pokrycia.

Suma ogólna kosztu drobnego remontu nie wpływa na jego zakwalifikowanie do „kapitalnego remontu".

II) Wszelkie roboty budowl., w gmachach, o charakterze zabytkowym lub wyjątkowego znaczenia artystycznego, pozostają nadal w kompetencji organów Minist. Robòt Publicznych.

III) Inspekcja budowl. winna być rozciągnięta i nadal nawet nad „drobnym remontem", dokonywanym przez inne Ministerstwa, jak również udzielana im pomoc techniczna, w wypadkach, kiedy się o to zwròci do Dyrek. Rob. Publ., natomiast pokrycie kosztów remontu winno być dokonywane przez Ministerstwa resortowe z sum, wstawionych do ich budżetów, z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w p. II.

IV) Z uwagi na to, że poszczególne Ministerstwa mogły za 1-m razem przeoczyć pewne swoje potrzeby i pominąć dostateczne pokrycie ich w budżetach, w razie konieczności dokonania jakich drobnych robót i zwrócenia się o to do Dyrekcji Okręgowej, wolno jest Dyrekcjom zadośćuczynić zgłoszonym żądaniom, jednak bacząc na to, że sumy na drobny remont w § 16 poz. 4 są stosunkowo małe i w pierwszym rzędzie muszą być zaspakajane potrzeby gmachów, będących w bezpośredniem władaniu Min. Rob. Publ. oraz wymienionych w p. II.

Minister:
(—) *Narutowicz*".

92.

**Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie obliczania recept i leków w aptekach Województwa Poleskiego według obowiązującej taksy.**

Stwierdzono niejednokrotnie, że właściciele aptek obliczają lekarstwa, zapisywane przez lekarzy, według dowolnych cen; z tego względu Wojewódzki Urząd Zdrowia w Brześciu n/B. poleca niezwłocznie zakomunikować p. p. właścicielom, dzierżawcom i zarządzającym aptekami w powiecie, że dowolne pobieranie cen za leki, według recept i na żądanie osobiste ludności, jest niedopuszczalnem, że właściciele, dzierżawcy i zarządzający aptekami winni pobierać ceny za leki, naczynia i pracę przy recepturze, wskazane w taksie aptekarskiej z dnia 30 kwietnia 1921 r. (Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr. 40 poz. 247 z dnia 21 maja 1921 r.).

Brześć nad Bugiem, dnia 1/VI—21 r. (L. V. 869).

Za Wojewodę:
(—) *D-r Pólikowski.*

93.

**Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie udzielania zezwoleń na wyjazd za granicę kupców w wieku poborowym w sprawach handlowych.**

Przy wyjeździe kupców w wieku poborowym za granicę, w wypadkach niecierpiących zwłoki, w celu skrócenia procedury, przy otrzymaniu zezwoleń od Władz Wojskowych, podania petentów należy kierować do Urzędu Wojewódzkiego. Zgodnie z poleceniem Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 16—IV—21 r. za Nr. P. O. 4140 Wojewódzkie Wydziały Przemysłowe, w wypadkach zasługujących rzeczywiście na poparcie, wydają zaświadczenia do odnośnych P. K. U., umożliwiające w jaknajkrótszym czasie otrzymanie potrzebnych zezwoleń.
Brześć nad Bugiem, dnia 2 czerwca 1921 r. (№ VII-192).

Za Wojewodę:
(—) *A. Czaplicki.*

94.

**Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie przepisów ogólnych przy urządzaniu zakładów przemysłowych.**

Podaje się do wiadomości i zastosowania, przy komisyjnych dochodzeniach, następujące przepisy ogólne odnoszące się do urządzania zakładów przemysłowych:

Przy rozpatrywaniu podań o pozwolenia na urządzenia zakładów przemysłowych i uprawianie przemysłów przedewszystkiem zwracać należy uwagę na względy bezpieczeństwa publicznego: istnienie i prowadzenie zakładu przemysłowego nie powinno być niebezpiecznem lub zbyt uciążliwem, tak dla najbliższego otoczenia, jak i sąsiedztw, a nawet całej okolicy. Rozważane być powinny przedewszystkiem przypuszczalna szkodliwość i niedogodności natury ogólnej, w stosunku zaś do poszczególnych sąsiadów — tylko te, których uciążliwość przekracza pewne granice.

Jeśli zakład przemysłowy ma być położony nad wodą, z której korzysta nietylko on sam, to nie może być dozwolone zanieczyszczanie jej odpływami. Nad rzeką, np. w razie wpuszczania do niej nieczystych ścieków, zakład przemysłowy musi być oddalony od położonych niżej siedzib ludzkich na taką odległość, ażeby zanieczyszczona przezeń woda, zanim dopłynie do nich, mogła podledz samooczyszczeniu się.

Tak samo jak nie może zakład przemysłowy, ze szkodą ogółu, zanieczyszczać wody, nie może też i zanieczyszczać powietrza.

Jeżeli zakład przemysłowy ma używać silników wodnych, dla czego musi zatamować bieg jakiejś rzeki lub strumienia i poziom wody w nich podnieść, to koncesja może mu być wydaną tylko w porozumieniu z przedstawicielstwem Robót Publicznych. W każdym razie zakład taki nie może spowodować, przez swoje urządzenia, zalewu dróg publicznych, brodów i cudzych pól, nie wynagrodziwszy uczynionych strat, nie przeprowadziwszy przez własne terytorjum nowych dróg, niemniej dogodnych od zniszczonych, i nie pobudowawszy w miejsce brodów — mostów, lub nie urządziwszy dogodnych przepraw za pomocą promów. Jeśli rzeka jest spławną, to również i spławność jej musi być, przez urządzenie w tamach odpowiednich śluz, zachowana.

Pod względem budowlanym musi każdy nowopowstający zakład przemysłowy, zgodnie z § 12-ym Ustawy Przemysłowej, stosować się do odnoszących się do zakładów przemysłowych przepisów Ustawy Budowlanej, gwarantujących bezpieczeństwo pracy i bezpieczeństwo ogniowe, jak względem osób pracujących w zakładzie, tak też i względem budowli, należących do sąsiadów.

Budynki fabryczne powinny być dzielone na części ścianami ochronnemi, klatki schodowe w budynkach murowanych powinny być zrobione z materjału ogniotrwałego, w budynkach zaś drewnianych schody mogą być drewniane, klatki jednak schodowe i schody od dołu powinny być otynkowane.

Schody wyjściowe powinny być urządzone w klatkach schodowych, oddzielonych od sal roboczych ścianami kapitalnemi. Szerokość drzwi i schodów wyjściowych, w piętrowych budynkach i budynkach parterowych posiadających nieotwierające się żelazne okna, powinna odpowiadać ilości stale posługujących się niemi robotników, przytem stosunek powinien być taki, aby na każdych 100-tu, posługujących się danemi drzwiami i schodami robotników, wypadło po 0,45 metr. szerokości drzwi i schodów. Szerokość 2, 2-te metra ma być uważana za wystarczającą dla każdej ilości robotników, a 1,25 metra — za najmniejszą dopuszczalną.

Ilość wyjść powinna odpowiadać następującym warunkom: W wielopiętrowych budynkach fabrycznych, dłuższysh niż 32 metry i szerszych niż 25 metrów, powinny, niezależnie od dwojga wewnętrznych ogniotrwałych klatek schodowych, być z każdej strony budynku urządzane, co każde 25 metrów długości, zewnętrzne drabiny żelazne, w budynkach zaś parterowych, z górnem oświetleniem, na pierwsze 1000 metrów kwadrat. powierzchni budynku lub 200-tu pracujących w nim robotników, powinny wypadać 2 wyjścia, na każde zaś dalsze 500 metrów kwadrat. powierzchni budynku i 100-tu pracujących w nim robotników — po jednem dodatkowem wyjściu.

Każda, otoczona kapitalnemi ścianami, część budynku, posiadająca jedną ogniotrwałą klatkę schodową, winna mieć drugie wyjście na urządzoną, na wypadek pożaru, zewnętrzną drabinę żelazną, jeśli na parterze tej części budynku pracuje więcej niż 50 robotników, a na piętrze więcej, niż po 25 robotników. W budynkach drewnianych lub wogóle lekkich-nieogniotrwałych, z drewnianemi schodami, powyższą zasadę przyjąć należy już, gdy pracuje na parterze więcej niż 10 robotników, a na piętrach — więcej niż po 5-ciu.

Urządzane w wielopiętrowych budynkach fabrycznych, na wypadek pożaru, co każde 25 metr. długości, zewnętrzne żelazne drabiny powinny posiadać nie mniej, niż 0,9 metr. szerokości i powinny wychodzić aż na dach. Drabiny te powinny być dzielone na każdym piętrze podestami, na które robione mają być wyjścia z sal roboczych. Podesty i drabiny mają posiadać mocne poręcze. Jeśli do wychodzenia mają tu służyć okna, to powinny one posiadać łatwo nazewnątrz otwierane letnie i zimowe skrzydła. W budynkach parterowych, posiadających okna z gęsto rozstawionymi sprosami, z kutego żelaza, dla umożliwienia wychodzenia przez nie, w razie pożaru, powinny być robione, co 25 metrów, nazewnątrz otwierane skrzydła, posiadające wymiar conajmniej $0{,}5 \times 0{,}3$ metr.

Wogóle zwracać należy uwagę też i na to, aby, pod względem położenia, przestrzeni, ogrzewania, oświetlenia i wentylacji, sale robocze były hygjeniczne, aby w fabrykach były wszędzie urządzone, nie łączone bezpośrednio z salami roboczemi, dla każnej płci oddzielne ustępy, aby w większych fabrykach, jeśli robotnicy mają do pracy zmieniać ubrania, urządzane były dla każdej płci oddzielne rozbieralnie, aby były urządzane umywalnie, kąpiele i ambulatorja, aby tam, gdzie robotnicy nie mogą chodzić na obiady — były urządzone jadalnie.

Urządzane przy fabrykach mieszkania powinny być suche i ciepłe; nie mogą się mieścić w suterynach, nie mieć polepy.

W ogólnych koszarach dla robotników mężczyźni powinni się mieścić oddzielnie od kobiet, przyczem na każdego robotnika powinno przypadać najmniej 10 metr. sześcien. powietrza. Koszary i inne mieszkania dla robotników winny być zaopatrzone w podwójne okna i lufciki, oraz posiadać odpowiednie ustępy i komórki do składania węgla i innych niezbędnych przedmiotów. Około zabudowań mieszkalnych dla robotników nie wolno urządzać śmietników i dołów ustępowych bliżej, niż w odległości 10-ciu metr. Studnie, urządzane przy mieszkaniach robotników, nie mogą znajdować się bliżej śmietników i dołów ustępowych, jak 20 metr., nie mogą być położone na poziomie gruntu niżej od nich lub posiadać z nimi komunikację gruntową.

Brześć n/B., dnia 14/VI-21 r. (Nr. VII—2312).

Wojewoda;
(—) *Walery Roman.*

95.

**Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie przepisów przy urządzaniu cegielni.**

Podaje się do wiadomości, przy komisyjnych dochodzeniach następujące przepisy dla cegielni:

Cegielnie, stosownie do celu dla którego mają służyć, dzielą się na: czasowo prowadzone-polowe i stałe-fabryczne. Urządzenie cegielni polowych dopuszczalne jest bez różnych, stawianych cegielniom stałym, warunków, muszą one jednak w każdym razie nie przedstawiać niebezpieczeństwa dla pracujących w nich robotników, ani też przez dymienie nie dokuczać sąsiadom.

Cegielnie fabryczne nie mogą być urządzane w gęsto zaludnionych dzielnicach miasta. Jeżeli położone są one bliżej budowli mieszkalnych, niż o 500 metrów, to dym i wszelkie gazy spalinowe mogą być wypuszczane jedynie do komina. Paleniska pieców powinny być możliwie dobrej konstrukcji, aby przy wypalaniu cegły tworzyło się jaknajmniej dymu. Kominy cegielni powinny być o 5 metrów wyższe niż grzbiety otaczających je, w promieniu 300 metr., budowli.

O ileby urządzenia, stosowane w celu unieszkodliwienia, nie były wystarczające i wydzielane przez cegielnie dym i sadze były uciążliwe dla właścicieli lub mieszkańców sąsiednich posesji, to przedsiębiorca winien urządzenia te tak przerobić, aby wszelkie wyżej wspomniane braki zostały usunięte.

Budynki, mieszczące piece ceglarskie, winny posiadać odpowiedniej wielkości wyciągi dachowe.

Szopy do suszenia cegieł winny być tak zbudowane, aby człowiek słusznego wzrostu mógł wejść do nich bez zginania się.

Młyny do suchego mielenia winny się mieścić w oddzielnych pomieszczeniach i winny być zakryte i połączone z odpylaczami.

Brześć nad Bugiem, dn. 16 czerwca 1921 r. (№ VII-318).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman.*

96.

**Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie przepisów dla wapienników.**

Podaje się do wiadomości i zastosowania, przy komisyjnych dochodzeniach, następujące przepisy dla wapienników:

Wapienniki wytwarzają dużo dymu, gazów i kurzu, dla czego nie powinny być budowane blisko mieszkań ludzkich.

Piece powinny być tak urządzone, aby wydzielały, przy wypalaniu, jaknajmniej dymu i gazów.

Wszelkie kanały i przewody do przeprowadzenia gazów i spalin muszą być zupełnie szczelne.

Jeżeli piece są obudowane i przykryte dachem, to budowle takie muszą posiadać odpowiednie urządzenia wentylacyjne.

Schody, prowadzące na wierzch piecy wapiennikowych i wierzchy pieców, powinny być oporęczowane i ogrodzone tak, aby bezpiecznie można było wchodzić na piece i chodzić po nich, bez narażenia się na spadnięcie z nich lub dostanie się do szybów.

Brześć nad Bugiem, dn. 17 czerwca 1921 r. (№ VII-321).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman.*

97.

**Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie przepisów dla garbarni.**

Podaje się do wiadomości i zastosowania, przy komisyjnych dochodzeniach, następujące przepisy dla garbarni:

Zakłady garbarskie podzielić można na: 1) garbarnie, które wykonują u siebie całkowitą robotę, oraz 2) wykończalnie t. j. zakłady, które wykończają skóry, wygarbowane w innych zakładach garbarskich.

Nowe garbarnie, wykonujące całkowitą robotę, nie powinny być zakładane w obrębie większych i bardziej zaludnionych miast. Wogóle należy je urządzać możliwie poza miastem i zdala od siedzib ludzkich.

Powyższe ograniczenie nie odnosi się w całej swej rozciągłości do wykończalni skór.

Garbarnie winny mieć zapewniony swobodny odpływ dla ścieków, którymi jednak nie mogą zanieczyszczać ani znajdującej się w pobliżu wody, ani gruntów.

Miejsce, przeznaczone pod garbarnię, powinno być dostatecznie obszerne, ażeby był swobodny dostęp do każdego zabudowania.

Podwórza garbarni winny być wybrukowane, tam zaś, gdzie mają być składane odpadki skór, zużyta kora drzewna, włosie i t. p. — wybetonowane lub wyasfaltowane.

Budynki dla garbarni winny być możliwie ogniotrwałe. Ściany w oddziałach czyszczenia i moczenia skór, zarówno w murowanych, jak i drewnianych budynkach, powinny być do wysokości

1½ metra od podłogi, a w rolowniach — aż do sufitu — uczynione niewsiąkliwemi, przez otynkowanie cementem i pomalowanie olejną farbą.

Budynki, w których odbywa się garbowanie, winny być oddalone od mieszkań ludzkich conajmniej o 30 metrów.

W ścianach budynków garbarskich, wychodzących na cudze terytorjum, publiczne drogi, ulice i place — nie powinny być robione jakiekolwiek otwory.

Okna i drzwi w garbarniach powinny się dobrze zamykać, wytwarzające się zaś wewnątrz budowli wyziewy, powinny być wyprowadzane ponad dach, lub doprowadzane pod ruszta palenisk.

Wszelkie pracownie w garbarni muszą być dostatecznie obszerne, tak, aby poza przestrzenią, zajętą przez zbiorniki i maszyny, pozostawało na każdego robotnika przynajmniej po 3 metry kwadr. wolnej podłogi.

Wszelkie lokale garbarni muszą być widne. Na 10 metr. kwadr. podłogi pracowni powinno przypadać najmniej 0,8 metr. kwadr. jasnego okna.

Wszystkie pomieszczenia garbarni winny posiadać odpowiednie urządzenia wentylacyjne, aby był stale zapewniony dopływ świeżego powietrza zewnętrznego i odpływ powietrza zepsutego z wewnątrz.

Podłogi w mokrych oddziałach fabrykacji (moczenie skór w mleku wapiennem, wodzie, bejcy, dębniku i t. p.) i w solarniach, winny być wykonane z materjału niewsiąkliwego i posiadać taką kanalizację i pochyłość do kanału, aby ciecze łatwo mogły do nich spływać.

Kadzie do moczenia skór, w mleku wapiennem i wodzie, nie mogą być umieszczone na podwórzu; ścianki ich nie powinny być drewniane, lecz mają być zrobione z materjału niewsiąkliwego (betonu), ocementowanego muru z cegły, na cemencie; doły do moczenia skór w bejcy i dębniku, które również powinny być wewnątrz budynków, mogą być drewniane. Wszelkie zbiorniki do moczenia powinny być zakrywane i tak rozmieszczone, aby do każdego z nich był wygodny dostęp. Zbiorniki, znajdujące się nazewnątrz budynków, za wyjątkiem służących do płukania, powinny być również szczelnie zakryte.

Kotły do wyrobu smarowideł garbarskich winny być tak urządzone, ażeby ich zawartość nie mogła się zapalić.

Nad kotłami do gotowania odwarów wody i t. p. muszą być urządzane kapy dla odprowadzania pary nazewnątrz.

Mielenie garbników winno odbywać się w oddzielnych, dobrze wentylowanych pomieszczeniach.

Młyny muszą być zakryte i połączone z odpylaczami.

Garbarnie, w których skóry są poddawane poceniu, winny posiadać specjalne sklepione komory, zaopatrzone w tak urządzoną wentylację, ażeby, tworzące się w nich, gazy mogły być usuwane do palenisk. Podłogi i ściany tych komór powinny być nieprzesiąkliwe.

Doły, w których odbywa się pocenie skór na zimno, powinny być odprowadzane do zbiorników ściekowych.

Wszelkie kanały ściekowe winny być sporządzone z materjału nieprzesiąkliwego i powinny posiadać odpowiednie spadki.

Nazewnątrz budynków fabrycznych kanały ściekowe powinny być kryte.

Ścieki, przed ich wypuszczeniem poza obręb fabryczny, muszą być unieszkodliwione przez oczyszczenie za pomocą odpowiednich odczynników i klarowanie w odpowiednio urządzonych osadnikach.

Po dostatecznem oczyszczeniu, wody ściekowe, nie mogące już szkodliwie zanieczyszczać znajdujących się w pobliżu garbarni rzek i strumieni, mogą być do nich wypuszczone.

Pozbywanie się ścieków przez wsiąkanie ich w grunt jest niedopuszczalne.

Odpadków garbarskich nie należy wpuszczać do żadnych wód. Do zbierania stałych odpadków powinny być urządzone odpowiednio wielkie, kryte zbiorniki z materjału niewsiąkliwego. Zbiorniki te muszą być oddalone od budynków fabrycznych conajmniej o 10 metr. i muszą być szczelnie zakryte. Do tych również zbiorników winno być usuwane wapno, pochodzące od moczenia skór, które stamtąd winno być wywożone w pole, jako nawóz.

Odpadki skór, przeznaczone do wyrobu kleju, mogą być suszone jedynie na powierzchniach z materjału niewsiąkliwego.

Zużyta kora drzewna winna być spalona, lub wywożona z garbarni.

Suche, surowe skóry mają być przechowywane w suchych, przewiewnych, zabezpieczonych od deszczu składach. Skór mokrych, odpowiednio niespreparowanych, przechowywać w garbarni niewolno.

Skóry surowe, świeże, odpowiednio zasolone, mogą być przechowywane, lecz również w oddzielnych pomieszczeniach.

Przy garbarniach winny być urządzane umywalnie, kąpiele i jadalnie dla robotników.

Powyższe przepisy, za wyjątkiem punktów 1, 2 i 22-go, nie odnoszą się do małych pracowni garbarskich, typu rzemieślniczego, co do których mają być stosowane głównie tylko przepisy ogólno-sanitarne.

Również nie mają być stosowane przepisy niniejsze w całej rozciągłości i odnośnie do garbarni oddawna istniejących, od których żądać należy zmian w granicach możliwości ich wykonania.

Brześć n Bugiem, dn. 20 czerwca 1921 r. № VII-329).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman.*

98.

**Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie zwolnienia od rekwizycji pomieszczeń fabrycznych.**

Na wniosek Ministerstwa Przemysłu i Handlu, w sprawie zwolnienia i zabezpieczenia od kwaterunków wojskowych czynnych i mających być uruchomionymi zakładów przemysłowych, Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów postanowił:

1) Poleca się Ministrowi Spraw Wewnętrznych nakazanie władzom administracyjnym, mającym prawo wykonania rekwizycji pomieszczeń, niedokonywania takowych w zakładach przemysłowych, bez uprzedniego porozumienia się z odnośnemi władzami przemysłowemi.

2) Poleca się Ministrowi Spraw Wojskowych nakazanie podległym mu Władzom i Urzędom opróżnienia, najpóźniej do dnia 1 lipca

1921 r., wszelkich zajętych przez wojsko pomieszczeń, należących do czynnych zakładów przemysłowych.

3) Co do zakładów przemysłowych, mających być uruchomionymi, w każdym poszczególnym wypadku powinno nastąpić porozumienie pomiędzy Min. Spraw Wojskowych i Min. Przemysłu i Handlu.

Wobec powyższego zechce Pan Starosta przedłożyć do Urzędu Wojewódzkiego wykaz wszystkich zakładów przemysłowych, tak czynnych, jak nieczynnych, pomieszczenia których zajęte są przez wojsko.

Co do punktu 1 należy na przyszłość, gdyby zachodziła potrzeba rekwizycji pomieszczeń zakładów przemysłowych przez władze administracyjne, porozumieć się z Urzędem Wojewódzkim i przedłożyć obecnie wykaz zarekwirowanych (ewentualnie) przez Pana do chwili obecnej takich pomieszczeń.

Brześć n/Bug., dn. 30 czerwca 1921 r. (Nr. VII-303/1).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman.*

99.

**Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie ochrony lasów przed pożarami.**

Częste pożary leśne, obejmujące nieraz olbrzymie przestrzenie, powodują nieobliczalne straty dla Państwa, grożąc zniszczeniem jednego z największych bogactw kraju.

Objeżdżając Województwo, w końcu maja r. b., miałem sposobność osobiście stwierdzić, iż rozmiar klęski pożaru, w wielu wypadkach, dałby się znacznie zmniejszyć, gdyby ludność miejscowa, a przedewszystkiem władze — poczuwały się do obowiązku natychmiastowego przeciwdziałania szerzeniu się ognia, przez zastosowanie odpowiednich środków zaradczych. Zgodnie z artykółami 181, 613, 617 ks. VIII część I Ustawy leśnej, w razie wynikłego pożaru lasu okoliczni mieszkańcy, z odległości do 15 wiorst od miejsca pożaru, na wezwanie właściciela lasu, policji lub władz komunalnych, winni niezwłocznie się stawić do gaszenia ognia, mając ze sobą łopaty, siekiery lub inne, posiadane przez nich narzędzia ratownicze.

Zechce Pan Starosta pouczyć odnośne władze i powiadomić ludność miejscową o ciążącym na niej obowiązku przyjścia z natychmiastową pomocą w wypadkach pożarów leśnych, równocześnie, na mocy art. 621 tejże Ustawy, zalecić przestrzeganie przez ludność i przejezdnych ostrożności niezbędnych, przy obchodzeniu się w lasach, z ogniem. W tym celu winno być bezwzględnie zabronione rozkładanie ognisk wśród lasu, zwłaszcza zaś wypalanie łąk.

Władze administracyjne, w wypadkach większych pożarów, winne przeprowadzić dochodzenia, celem ustalenia przyczyny pożaru i pociągnąć winnych do odpowiedzialności. Takież dochodzenia należy przeprowadzać zarówno w wypadkach stwierdzonej bezczynności władz komunalnych lub uchylenia się ludności od obowiązku gaszenia pożaru.

O zarządzeniach swych w tej sprawie zechce Pan mi zakomunikować.

Brześć, n/Bugiem, dn. 23 czerwca 1921 r. (№ VIII 3259).

Wojewoda:
(—) *Walery Roman.*

III.

100.

**RUCH SŁUŻBOWY**

w ciągu miesiąca czerwca 1921 r.

A. W URZĘDZIE WOJEWÓDZKIM.

Minister Spraw Wewnętrznych

*mianował:*

Bolesława Szperlinga p. o. urzędnika Pol. Urz. Wojew. w VII st. sł.

*przeniósł:*

Kazimierza Obrockiego p. o. urzędnika P. U. W. VI st. służb. do Starostwa Kamień-Koszyrskiego w charakterze p. o. Starosty Kamień-Koszyrskiego.

Minister Aprowizacji

*posunął:*

Piotra Rombaka p. o. urzędnika VIII-go st. służb. w Wydziale Apr. P. U. W. do VII st. służb.

Minister Przemysłu i Handlu

*mianował:*

Edwarda Dąbrowskiego p. o. Instruktora Stowarzyszeń Przemysłowych w Wydziale Przemysłowym P. U. W. w VII st. sł.

Wojewoda

*mianował:*

Mikołaja Jelca p. o. Mł. Refer. Roln. w Wydziale Roln. i Weter. P. U. W. w VIII st. służb. Czesława Mikołajczyka p. o. buchaltera nieetatowego w Wydz. Rol. i Wet. P. U. W. w VIII st. służb. Bronisława Woronowicza p. o. skarbnika w Wydz. Roln. i Wet. P. U. W. w VIII st. służb. Maksymiljana Wierzbickiego p. o. Mł. Refer. w Wydz. Apr. P. U. W. w VIII st. służb. Andrzeja Dutkiewicza p. o. sekretarza w Inspek. Rolnym Wydz. Roln. i Wet. P. U. W. w IX st. służb. Franciszka Kałuckiego p. o. sekretarza w Wydz. Roln. i Wet. P. U. W. w IX st. służb. Jana Kowalewicz-Kowalskiego p. o. sekretarza w Wydz. Roln. i Wet. P. U. W. w IX st. służb. Stanisławę Chudównę p. o. rachmistrzyni w Polesk. Okr. Dyr. Rob. Publ. w X st. sł. Bronisławę Hoppe p. o. kancelistki w Wydz. Roln. i Wet. P. U. W. w X st. sł. Wandę Indrunasównę p. o. rachmistrzyni w Polesk. Okr. Dyr. Rob. Publ. w X st. służb. Kazimierę Szadurską p. o. kancelistki w Wydz. Roln. i Wet. P. U. W. w X st. służb. Zofję Wittkównę p. o. maszynistki w Pol. Okr. Dyr. Rob. Publ. w X st. służb. Witolda Chodynickiego p. o. kancelisty w Wydz. Roln. i Wet. P. U. W. w XI st. służb. Aleksandrę Urbańską p. o. kancelistki P. U. W. w XII st. służb. Jadwigę Porębską p. o. kancelistki w Delegat. Min. Pracy i Op. Społ. na Okr. Brzeski w X st. służb.

*posunął:*

Telesforę Chełchowską p. o. maszynistki Polesk. Okr. Dyr. Rob. Publ. do X st. służb. Witolda Chodynickiego p. o. kancelisty w Wydz. Roln. i Wet. P. U. W. do X st. służb. Grażynę Krippendorfównę p. o. kancelistki P. U. W. do X st. służb. Aldonę Krippendorfównę p. o. kancelistki P. U. W. do X st. służb. Helenę Kuroczycką p. o. kancelistki P. U. W.

do XI st. służb. Ludwika Szymonika p. o. kancelisty P. U. W. do XI st. służb.

*przeniósł:*

Felicjana Goździkowskiepo p. o. Mł. Referenta VIII st. sł. P. U. W. w charakterze Mł. Refer. Admin. do Brzeskiego Urzędu Starościńsk., z pozostawieniem w dotychczasowym st. służb. Marjana Horodyskiego p. o. urzędnika VIII st. sł P. U. W. w charakterze Instruktora Samorządowego do Brzeskiego Urzędu Starościńskiego z pozostawieniem w dotychczasowym stopniu służb.

B. W STAROSTWACH.

Minister Spraw Wewnętrznych

*mianował:*

Żelisława Januszkiewicza p. o. urzędnika w Brzeskim Urzędzie Starościńskim w VII st. sł. Michała Weremieja p. o. urzędnika w Kobryńskim Urzędzie Starościńskim w VII st. sł.

*przeniósł:*

Edwarda Skrzyńskiego p. o. urzędnika VIII st. sł. w Komisarjacie Rządu na m. Lublin w dotychczasowym st. sł. do Urzędu Starościńskiego w Sarnach.

*zwolnił ze służby:*

Zygmunta Rembowskiego p. o. urzędnika VII st. sł. w Urzędzie Starościńsk. w Kosowie-Poleskim na zasadzie art. 46-go Tymcz. Przep. służb. dla urzędn. państw. z dn. 30-ym czerwca 1921.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych

*przeniósł:*

Stefana Mataszewskiego p. o. referenta rolnego w Drohiczyńsk. Urzędzie Starościńsk. w charakterze ref. rolnego do Wydz. Rolnictwa i Weter. P. U. W. w VII st. sł.

Minister Aprowizacji

*zwolnił ze służby:*

Jana Gromnickiego p. o. Referenta Aprowizacji Urzędu Starośc. w Kamieniu-Koszyrskim na własne żądanie z dn. 31 czerwca 1921 r.

Wojewoda

*mianował:*

Mikołaja Młuszczaka p. o. Mł. Ref. Admin. Urz. Starośc. w Kamieniu-Koszyrsk. w VIII st. sł. Marjana Jakubowskiego p. o. Mł. Ref. Admin. Urzędu Starośc. w Sarnach w VIII st. sł. Władysława Lewińskiego p. o. Naczeln. III Rej. Star. Brzeskiego w VIII st. sł. Borysa Malczewskiego p. o. Mł. Ref. Admin. Urzędu Starośc. w Łunińcu w VIII st. sł. Franciszka Miłkowskiego p. o. Naczeln. IV Rej. Star. Brzeskiego w VIII st. sł. Kazimierza Newelskiego p. o. Naczeln. I Rej. Star. Sarneńsk. w VIII st. sł. Henryka Plewaka p. o. Naczeln. V Rej. Star. Łuninieckiego w VIII st. sł. Stefana Pietrasiewicza p. o. Naczeln. II Rej. Star. Łuninieckiego w VIII st. sł. Juljana Mieczysława Rególskiego p. o. zastępcy Refer. Roln. Urz. Starośc. w Pińsku w VIII st. sł. Marjana Rudnickiego p. o. Mł. Ref. Finans. Gospodarcz. Urzędu Starośc. w Sarnach w VIII st. sł. Stanisława Sobieskiego p. o. Naczeln. Kanc. Urzędu Starośc. w Kamienu-Koszyrskim w VIII st. sł. Aleksandra Szulkiewicza p. o. Mł. Ref. Admin. Urzędu Starośc. w Pińsku w VIII st. sł. Kazimierza Wierzbowskiego p. o. Naczelnika IV Rej. Star. Łuninieckiego w VIII st. sł. Józefa Więckowskiego p. o. Naczeln. II Rej. Starostwa Sarneńskiego w VIII st. sł. Leonarda Wybranowskiego p. o. zastępcy Ref. Roln. Urz. Starośc. w Prużanie w VIII st. sł. Władysława Zawadzkiego p. o. instruktora samorządowego Urzędu Starośc. w Kosowie-Poleskim w VIII st sł. Stanisława Zwolińskiego p. o. Nacz. I Rej. Star. Łuninieckiego w VIII st. sł. Stanisława Zielińskiego p. o. Instruktora Samorządowego Urz. Starośc. w Kamieniu-Koszyrskim w VIII st. sł. Feliksa Żyburt-Żyburtowicza p. o. Naczelnika Kancelarji Urz. Starośc. w Brześciu w VIII st. sł. Henryka Bohdana Terleckiego p. o. Naczeln. III Rej. Star. Pińskiego w VIII st. sł. Albina Godlewskiego p. o. sekretarza-pomocn. Naczeln Kanc. Urz. Starośc. w Kosowie-Poleskim w IX st. sł. Stefana Janiszewskiego p. o. sekretarza Ref. Aprow. Urzędu Starośc. w Pińsku IX st. sł. Dominika Ostrowskiego p. o. sekretarza Ref. Aprow. Urz. Starośc. w Pińsku w IX st. sł. Wacława Pancewicza p. o. urzędnika gospodarcz. Urz. Starośc. w Brześciu w IX st. sł. Kazimierza Pawłowicza p. o. Mł. Ref. Admin. Urzędu Starośc. w Łunińcu w IX st. sł. Józefa Lucjana Szarlaka p. o. Mł. Ref. Adm. Urz. Starośc. w Kosowie-Polesk. w IX st. sł. Edmunda Szczepaniaka p. o. Mł. Ref. Adm. Urzędu Starośc. w Kosowie-Poleskim w IX st. sł. Jerzego Traszewskiego p. o. Instrukt. Samorządowego Urzędu Starośc. w Sarnach w IX st. sł. Andrzeja Ussorowskiego p. o. Naczelnika II Rej. Starostwa Brzeskiego w IX st. sł. Wandę Chamcównę p. o. maszynistki Urzędu Starośc. w Sarnach w X st. sł. Piotra Danyłkowa p. o. kancelisty w Urz. Nacz. V Rej. Star. Łuninieckiego w X st. sł. Mieczysławę Dotkiewiczównę p. o. kancelistki Urz. Starośc. w Pińsku w X st. sł. Mikołaja Eljasa p. o. kancelisty Urzędu Naczeln. II Rej. Star. Pińskiego w X st. sł. Janinę Gackowską p. o. kancelistki Urzędu Starośc. w Brześciu w X st. sł. Mieczysławę Grodzicką p. o. kancelistki Urzędu Starośc. w Brześciu w X st. sł. Martę Jezierską p. o. kancelistki Urzędu Starośc. w Łunińcu w X st. sł. Grzegorza Koluczkę p. o. kancelisty Urzędu Starośc. w Sarnach w X st. sł. Zygmunta Kopcia p. o. kancelisty Urzędu Naczeln. III Rej. Star. Łuninieckiego w X st. sł. Emila Majkowskiego p. o. maszynisty Urzędu Starośc. w Łunińcu w X st. sł. Leonarda Nowakowskiego p. o. kancelisty Urzędu Starośc. w Pińsku w X st. sł. Franciszka Romanowskiego p. o. kancelisty Urzędu Starośc. w Kobryniu w X st. sł. Tomasza Rzepeckiego p. o. kancelisty Urzędu Starośc. w Kamieniu-Koszyrskim w X st. sł. Bolesława Rześniowskiego p. o. kancelisty Urzędu Naczeln. I Rej. Star. Sarneńskiego w X st. sł. Stefana Siedleckiego p. o. kancelistki Urzędu Naczeln. II Rej. Star. Sarneńskiego w X st. sł. Henryka Siekierskiego p. o. kancelisty Urzędu Starośc. w Pińsku w X st. sł. Adama Sławskiego p. o. kancelisty Urz. Naczeln. I Rej. Star. Łuninieckiego w X st. sł. Marję Wanierowską p. o. kancelistki Urzędu Starośc. w Łunińcu w X st. sł. Felicjana Wilczyńskiego p. o. kancelisty Urzędu Starośc. w Sarnach w X st. sł. Artura Wołodżkę p. o. kancelisty Urzędu Starośc. w Pińsku w X st. sł. Juljana Gadomskiego p. o. kancelisty Ref. Sanitarnego Urzędu Starośc. w Prużanie w X st. sł. Witalisa Łomanowicza p. o. kancelisty Ref. Rolnego Urz. Starośc. w Łunińcu w X st. sł.

Marję Bartoszewiczównę p. o. kancelistki Urzędu Starośc. w Łunińcu w XI st. sł. Ludwika Bemeta p. o. kancelisty Urzędu Starośc. w Sarnach w XI st. sł. Halinę Chmielewską p. o. maszynistki Urzędu Starośc. w Drohiczynie w XI st. sł.

Leonardę Cynalewską p. o. kancelistki Urzędu Starośc. w Łunińcu w XI st. służb. Irenę Czaplejewską p. o. kancelistki Urzędu Starościńskiego w Kobryniu w XI st. służb. Marję Dobyszównę p. o. kancelistki Urzędu Starośc. w Łunińcu w XI st. sł. Eugieńję Krzywcównę p. o. kancelistki u Inżyniera Drogowego w Pińsku w XI st. sł. Henryka Kulikowskiego p. o. kancelisty Urzędu Starośc. w Pińsku w XI st. sł. Adolfinę Lepeszkiewiczównę p. o. kancelistki Urzędu Starościńsk. w Brześciu w XI st. sł. Mieczysława Łęczyckiego p. o. kancelisty Urzędu Starościńsk. w Kobryniu w XI st. służb. Natalję Łukasiewiczową p. o. kancelistki Urzędu Starościńsk. w Łunińcu w XI st. służb. Wiktorję Piotrowską p. o. kancelistki Urzędu Starośc. w Łunińcu w XI st. sł. Stanisławę Piotrowską p o. kancelistki Urzędu Starościńskiego w Sarnach w XI st. służb. Zofję Protosiewicz p. o. kancelistki Urzędu Starościńsk. w Łunińcu w XI st. służb. Antoninę Raczyńską p. o kancelistki Urzędu Starościńsk. w Kobryniu w XI st. sł. Helenę Strzelecką p. o. kancelistki Urzędu Starościńskiego w Sarnach w XI st. służb. Helenę Suzinównę p. o. kancelistki Urzędu Starościńskiego w Kobryniu w XI st. służb. Władysława Wysokińskiego p. o. kancelisty Urzędu Starościńskiego w Drohiczynie w XI st. służb. Marję Sławińską p. o. kancelistki Urzędu Starośc. w Sarnach w XI st. sł. Józefę Wilczewską p. o. kancelistki Urzędu Starościńsk. w Łunińcu w XI st. sł. Jana Biernackiego p. o. kancelisty Urzędu Starościńskiego w Drohiczynie w XII st. sł. Kazimierza Jakóbowicza p. o. kancelisty Urzędu Nacz. I Rej. Star. Sarneńskiego w XII st. sł. Antoniego Karczewskiego p. o. kancelisty Urzędu Nacz. II Rej. Star. Pińskiego w XII st. sł. Antoniego Klimowicza p. o. kancelisty Urzędu Sfarościńskiego w Pińsku w XII st. sł. Bronisławę Koralkiewiczównę p. o. kancelistki Urzędu Starościńsk w Łunińcu w XII st. sł. Walerjana Kotasiewicza p. o. kancelisty Urzędu Naczel. Rej. Star. Kosowskiego w XII st sł. Lidję Lidke p. o. maszynistki Urzędu Starościńskiego w Sarnach w XII st. sł. Bolesława Malickiego p. o. kancelisty Urzędu Starośc. w Pružanie w XII st. sł. Marję Mirecką p. o. maszynistki Urzędu Starośc. w Pružanie w XII st. sł. Zofję Myszkowską p. o. maszynistki Urzędu Starośc. w Sarnach w XII st.sł. Arkadjusza Mankiewicza p. o. kancelisty w Urz. Naczeln. II Rej. Star. Prużańskiego w XII st. służb. Annę Strzelecką p. o. kancelistki Urzędu Starośc. w Sarnach w XII st. służb. Teofilę Szczemierską p. o. maszynistki Urz. Starośc. w Pińsku w XII st. sł. Romualda Szantera p. o. kancelisty Urz. Naczeln. II Rej. Star. Łuninieckiego w XII st. sł. Włodzimierza Wolczykowskiego p. o. kancelisty Urz. Naczeln. III Rej. Star. Sarneńskiego w XII st. służb. Edwarda Żywicę p. o. kancelisty Urzędu Starościńskiego w Kobryniu w XII st. służb.

*przyjął na kontraktową służbę:*

Dr. Franciszka Ziemnackiego w charakterze Lekarza Rejonowego w Kosowie Poleskim z uposażeniem według VIII st. sł.

*posunął:*

Michała Andruszkiewicza p. o. pomocnika Refer. Samorządowego Urz. Star. w Kobryniu do VIII-go st. sł. i poruczył peł. obow. Instruktora Samorządowego. Teofila Jaszczyńskiego p. o. kancelisty Urzędu Starościńskiego w Łunińcu do X st. służb. Jerzego Procajłłę p. o. kancelisty Urzędu Star. w Prużanie do XI st. sł. Konstantego Seweryna p. o. Naczeln. Rejon. Star. Kosowskiego do VIII st. sł. Zygmunta Turkowskiego p. o. urzędnika Urzędu Star. w Pińsku do VIII st. służb. i poruczył pełn. obow. Mł. Ref. Admin. Antoniego Tyszkiewicza p. o. kancelisty Ref. Aprow. Brzeskiego Urzędu Star. do IX st. służb. i poruczył pełn. obow. sekretarza Referatu Aprowizacji. Anielę Uszyńską p. o. kancelistki Urzędu Starościńsk. w Pińsku do XI st. sł. Emilję Zdańską p. o. rachmistrzyni Urzędu Starościńskiego w Kobryniu do IX st. służb. i poruczył pełnienie obowiązków sekretarza-pomocnika Naczel. Kancelarji.

*przeniósł:*

Jana Downara p. o. Naczelnika I-go Rejonu Starostwa Prużańskiego w charakterze Mł. Ref. Administr. do Prużańsk. Urzędu Starościńskiego w dotychczasowym VIII st. służb. Aleksandra Klinkego p. o. pomocnika Referenta Samorządowego Urzędu Star. w Pińsku do Urzędu Starościńsk. w Kobryniu w charakterze p. o. Referenta Samorządowego z pozostawieniem w dotychczasowym VIII st. sł. Aleksandra Sawickiego p. o Instruktora Samorządowego Urzędu Starośc. w Brześciu w charakterze p. o. Referenta Samorządowego do Urzędu Star. w Komieniu-Koszyrskim z uposażeniem w dotychczasowym VIII st. służb.

*zwolnił ze służby:*

Sergjusza Olszewskiego p. o. Naczelnika II Rej. Star. Prużańskiego na własne żądanie w dn. 30 czerwca 1921 r. Zbigniewa Święcickiego p. o. Mł. Ref. Administr. Urzędu Starościńsk. w Brześciu na skutek nieobjęcia przez niego posady z dniem 17-ym czerwca 1921. Józefata Kucharskiego p. o. kancelisty Urzędu Naczeln. II Rej. Star. Łuninieckiego na własne żądanie z dniem 30-ym czerwca 1921. Witalisa Łomowicza p. o. kancelisty Ref. Rolnego Urzędu Starośc. w Łunińcu na skutek redukcji etatów z dn. 30 czerwca 1921. Stanisława Łosiaka p. o. kancelisty Ref. Rolnego Urz. Star. w Prużanie na skutek redukcji etatów z dn. 30 czerwca 1921. Wacławę Wachowiczównę p. o. kancelistki Urzędu Starościńskiego w Drohiczynie na własne żądanie z dn. 30 czerwca 1921. Józefę Wilczewską p. o. kancelistki Urzędu Starościńskiego w Łunińcu na własne żądanie z dn. 30 czerwca 1921. Zofję Glezerównę p. o. kancelistki Urzędu Starośc. w Prużanie na własne żądanie z dn. 30 czerwca 1921. Marję Jadwigę Lewicką p. o. kancelistki Urzędu Naczelnika I-go Rejonu Starostwa Pińskiego na własne żądanie z dniem 30 czerwca 1921 roku.

## IV.

### Obwieszczenia o zarejestrowanych Stowarzyszeniach i Związkach.

101.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 16 czerwca 1921 r. № I. 1708/1 zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i Związków pod Nr. 4 Stowarzyszenie pod nazwą „Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywcze w Stryhowie pow. Kobryńskiego“.

102.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 16 czerwca 1921 r. Nr. I. 1500/2 zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i Związków pod Nr. 2 Stowarzyszenie pod nazwą „Koło Dramatyczne Pracowników Poddyrekcji Brzeskiej ZNICZ“.

103.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 16 czerwca 1921 r r. Nr. I. 901/3 zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i Związków pod Nr. 3 Stowarzyszenie pod nazwą „Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywcze Spożywców JEDNOŚĆ w Kobryniu“.

104.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 22 czerwca 1921 r. Nr. I. 1735/1 wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków pod Nr. 5 Stowarzyszenie pod nazwą „Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywcze Chleborobów w m. Horodcu powiatu Kobryńskiego“.

105.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 24 czerwca 1921 r. Nr. I. 1743/1 wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków pod Nr. 6 Stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w m. Kobryniu“.

106.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 24 czerwca 1921 r. Nr. I. 1744/1 zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i Związków pod Nr. 7 Stowarzyszenie pod nazwą: „Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców gminy Rohozniańskiej we wsi Rohozna pow. Kobryńskiego.

107.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 27 czerwca 1921 r. Nr. I. 349/3 zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i Związków pod Nr. 8 Stowarzyszenie pod nazwą: „Stowarzyszenie Lokatorów w m. Pińsku“.

108.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 28 czerwca 1921 r. Nr. I. 226/3 zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i Związków pod Nr. 9 Stowarzyszenie pod nazwą: „Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców Kooperatywa Lasowiecka we wsi Lasowiec pow. Kobryńskiego“.

109.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 30-go czerwca 1921 r. Nr. I. 1780/1 zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i Związków pod Nr. 10 Stowarzyszenie pod nazwą: „Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców Samopomoc w Antopolu“ powiatu Kobryńskiego.

## DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

## Układ grup wiekowych ludności Województwa Poleskiego.

II.

### Powiat Kobryński.

Powiat obejmuje 15 gmin z liczbą 58411 mieszkańców.

W tablicy XI podajemy wykaz gmin z liczbą ludności chrześciańskiej i żydowskiej, oraz z liczbą ludności wziętej do opracowania.

*Tablica XI.*

Wykaz ludności gmin p. Kobryńskiego.

| Gminy | Chrześcijanie | Żydzi | Opracow. osób |
|---|---|---|---|
| 1. Strychów | 3941 | 164 | 2000 |
| 2. Podolesie | 4997 | 208 | 3000 |
| 3. Iłosk | 1617 | 122 | 1000 |
| 4. Ziołowo | 1855 | 47 | 1000 |
| 5. Błoto | 2680 | 670 | 2000 |
| 6. Prusko | 3287 | 102 | 2000 |
| 7. Horodec | 3041 | 636 | 2000 |
| 8. Antopol | 2840 | 2418 | 3000 |
| 9. Siechnowicze | 1436 | 76 | 1000 |
| 10. Zbirogi | 2083 | 489 | 1000 |
| 11. Rohożna | 2533 | 191 | 2000 |
| 12. Ozjata | 1504 | 113 | 1000 |
| 13. Nowosiółki | 4201 | 221 | 2000 |
| 14. Mokrany | 3018 | 159 | 2000 |
| 15. Dywin | 3229 | 1033 | 3000 |
| 16. Kobryń (miasto) | 2470 | 7030 | —— |
| Ogółem: | 44732 | 13679 | 28000 |
| Procentowo: | 76.5 | 23.5 | |

Tablica XII zawiera liczbę koni, krów, dziesięcin ziemi obsianej na zbiór 1920 r., oraz dziesięcin oziminy na zbiór 1921 r. przypadających na jednego mieszkańca danej gminy.

*Tablica XII.*

POWIAT KOBRYŃSKI.

| Na jednego mieszkańca | Podolesie | Prusko | Rohóżno | Siechnowicze | Strychów | Zbirogi | Błoto | Dywin | Mokrany | Nowosiółki | Ozjata | Antopol | Horodec | Iłowsk | Ziołowo |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Koni | 0,08 | 0,10 | 0,13 | 0,12 | 0,09 | 0,12 | 0,05 | 0,04 | 0,04 | 0,06 | 0,10 | 0,04 | 0,05 | 0,13 | 0,07 |
| Krów | 0,16 | 0.10 | 0,10 | 0,06 | 0,13 | 0,10 | 0,26 | 0,27 | 0,20 | 0,21 | 0,10 | 0,08 | 0,11 | 0,14 | 0,08 |
| Dzies. zbior. 1920 r. | 0,37 | 0,12 | 0,25 | 0,20 | — | 0,24 | 0,41 | 0,23 | 0,17 | 0,47 | 0,23 | 0,05 | 0,12 | 0,06 | 0,04 |
| Dzies. ozim. obs. 1921. | 0,12 | 0,10 | 0,21 | 0,09 | 0,14 | 0,16 | 0,24 | 0,15 | 0,07 | 0,21 | 0,17 | 0,03 | 0,08 | 0,03 | 0,02 |

Jeszcze gorzej niż w Drohiczyńskiem wyrażona strata koni wskutek inwazji bolszewików, lepiej natomiast przedstawia się obszar obsianej ziemi ze zbioru 1920 r. i ozimin na zbiór 1921 r. Część wszelako gmin, jak Prusko, Antopol, Horodec, Iłosk i Ziołów zarysowuje się krańcowo klęskowo.

Tablica XIII mieści układ grup wiekowych z 14 gmin. Bez dwuznaczności widzimy układ krańcowo klęskowy prawie całego powiatu. W porównaniu z Drohiczyńskiem wyższy stopień klęskowości czytamy ze zmniejszonej nieco grupy zero oraz, ze zmniejszonej grupy lat 15; natomiast jest nieco w Kobryńskiem zredukowana grupa 10. Naogół jednak przeciętny przebieg jest wybitnie podobny do przebiegu z Drohiczyńskiego i stanowi jego ciąg dalszy.

*Tablica XIII* (w promilach).

GMINY.

| Grupy wieku | Gminy Strychowo | Podolesie | Iłowsk | Ziołowo | Prusko | Błoto | Horodec | Antopol | Siechnowicze | Zbirogi | Rohoźna | Ozjaty | Mokrany | Dywin | Przeciętnie |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| 0 | **54** | **77** | **74** | **61** | **54** | **68** | **57** | **63** | **64** | **95** | **64** | **95** | **67** | **102** | **71,1** |
| 5 | 147 | 122 | 107 | 137 | 124 | 118 | 133 | 121 | 135 | 128 | 117 | 118 | 123 | 137 | 126,1 |
| 10 | **183** | **147** | **158** | **185** | **176** | **147** | **178** | **179** | **150** | **164** | **178** | **152** | **142** | **172** | **165,1** |
| 15 | 150 | 121 | 118 | 139 | 129 | 128 | 126 | 127 | 129 | 113 | 136 | 119 | 149 | 124 | 129,1 |
| 20 | 77 | 77 | 51 | 92 | 90 | 74 | 78 | 77 | 73 | 60 | 80 | 70 | 80 | 60 | 74,2 |
| 25 | 42 | 64 | 40 | 49 | 42 | 67 | 55 | 68 | 75 | 59 | 59 | 63 | 75 | 60 | 58,5 |
| 30 | 44 | 56 | 44 | 54 | 60 | 67 | 34 | 59 | 56 | 46 | 47 | 62 | 72 | 61 | 54,5 |
| 35 | 40 | 54 | 76 | 55 | 60 | 61 | 40 | 65 | 51 | 54 | 59 | 60 | 44 | 41 | 54,9 |
| 40 | 48 | 47 | 64 | 52 | 51 | 49 | 34 | 37 | 47 | 52 | 43 | 61 | 29 | 50 | 47,3 |
| 45 | 52 | 50 | 73 | 45 | 57 | 42 | 64 | 62 | 41 | 57 | 59 | 47 | 35 | 55 | 52,8 |
| 50 | 48 | 50 | 52 | 44 | 51 | 49 | 59 | 41 | 57 | 47 | 46 | 52 | 39 | 52 | 49,0 |
| 55 | 35 | 45 | 33 | 28 | 34 | 37 | 51 | 24 | 32 | 21 | 31 | 29 | 51 | 22 | 33,8 |
| 60 | 31 | 36 | 46 | 33 | 40 | 44 | 42 | 40 | 40 | 46 | 37 | 40 | 46 | 30 | 39,4 |
| 65 | 17 | 23 | 29 | 15 | 18 | 25 | 14 | 12 | 27 | 21 | 14 | 15 | 21 | 10 | 18,6 |
| 70 | 13 | 17 | 29 | 4 | 5 | 10 | 17 | 7 | 9 | 19 | 12 | 11 | 7 | 15 | 12,2 |
| 75 | 9 | 6 | 3 | 1 | 3 | 3 | 3 | 10 | 6 | 6 | 8 | 4 | 4 | 4 | 5,0 |
| 80 | 7 | 4 | 5 | 3 | 4 | 5 | 5 | 5 | 4 | 5 | 6 | 1 | 8 | 3 | 4,6 |
| 85 | 1 | 1 | 1 | 2 | | 2 | | 3 | 2 | 6 | 3 | | 5 | 1 | 2,6 |
| 90 | 2 | 2 | 1 | 1 | 1 | 1 | 1 | 2 | 1 | 1 | 1 | 1 | 2 | | 1,0 |
| 95 | | 1 | | | 1 | 1 | | | | | | | 1 | | 0,3 |
| 100 | | | | | | 2 | | | | | | | | | 0,1 |

Zatem w Kobryńskiem więcej znajdujemy miejscowości z charakterem zdecydowanie mniej klęskowym, podanym w tablice XIV. Spotykamy tu całą gminę Nowosiółki i 4 mniej więcej połowy innych gmin, z wyszczególnionemi wsiami, mianowicie z gminy Horodec: wsie: Zabłocie, Zaleski, Wieliczkowiec, Dobre, Sowple, Starodubce, Oniszkowicze, Daszkowicze, Wygoda, z gminy Podolesie wsie: Krasnoleski, Młynek, Turosa, Zielone, Zerdaczyzna, Planta hutor, Studzianka, Ostromecz szlachecki, Buchowicze, Krostawka, Zielonkowszczyzna, Ostromecz Królewski; gmina Mokrany: wieś Łuka z koloniami i wieś Zabłocie z kolonjami, gmina Strychowo, wsie: Małysze, Laszkowo, Duże i Małe Lepusy.

*Tablica XIV* (w promilach).

GMINY i WSIE:

| Grupy | Nowosiółki | Horodec | Podolesie | Mokrany | Strychowo | Przeciętnie |
|---|---|---|---|---|---|---|
| 0. | 90 | 95 | 95 | 129 | 73 | 96.4 |
| 5. | **148** | **158** | **160** | **148** | **154** | **153.6** |
| 10. | 148 | 152 | 134 | 145 | 152 | 146.2 |
| 15. | 134 | 109 | 130 | 91 | 134 | 119.5 |
| 20. | 52 | 39 | 50 | 42 | 86 | 53.8 |
| 25. | 60 | 36 | 64 | 55 | 47 | 52.4 |
| 30. | 56 | 54 | 57 | 55 | 58 | 56.0 |
| 35. | 45 | 45 | 51 | 58 | 41 | 48 0 |
| 40. | 62 | 60 | 39 | 62 | 39 | 52.4 |
| 45. | 47 | 38 | 46 | 53 | 39 | 44.6 |
| 50. | 47 | 34 | 42 | 32 | 44 | 39.8 |
| 55. | 29 | 49 | 38 | 22 | 41 | 35.8 |
| 60. | 40 | 45 | 50 | 44 | 49 | 45.6 |
| 65. | 14 | 26 | 17 | 18 | 17 | 18.4 |
| 70. | 13 | 19 | 12 | 26 | 9 | 15.8 |
| 75. | 7 | 13 | 5 | 5 | 6 | 7.2 |
| 80. | 5 | 14 | 7 | 6 | 8 | 8.0 |
| 85. | 2 | 7 | 2 | 7 | 2 | 4.0 |
| 90. | 1 | 3 |  | 2 |  | 1.2 |
| 95. |  | 3 |  |  |  | 0.6 |
| 100. |  | 1 | 1 |  | 1 | 0.6 |

Powyższe zestawienie liczb przeciętnych z miejscowości mniej klęskowych—a, z przeciętnemi z miejscowości zdecydowanie klęskowych—b, w znaczeniu a—b da e nastąpu,ące liczby:

|  | a. | b. | a—b |
|---|---|---|---|
| 0. | 96.4 | 71.1 | + 25.3 |
| 5. | **153.6** | 126.4 | + **27.2** |
| 10. | 146 2 | **165.1** | — 18.9 |
| 15. | 119.5 | 129.1 | — 9.6 |
| 20. | 53.8 | 74.2 | — 20 4 |
| 25. | 52.4 | 58.5 | — 6.1 |
| 30. | 56 0 | 54.5 | + 1.5 |
| 35. | 48 0 | 54.9 | — 6.9 |
| 40. | 52.4 | 47.3 | + 5.1 |
| 45. | 44.6 | 52.8 | — 8.2 |
| 50. | 39.8 | 49 0 | — 9.2 |
| 55. | 35.8 | 33.8 | + 2.0 |
| 60. | 45.6 | 39.4 | + 6.2 |
| 65. | 18.4 | 18.6 | — 0.2 |
| 70. | 15.8 | 12.2 | + 3.6 |
| 75. | 7 2 | 5.0 | + 2.2 |
| 80. | 8.0 | 4.6 | + 3.4 |
| 85. | 4.0 | 2 0 | + 2.0 |
| 90. | 1.2 | 1.0 | + 0.2 |
| 95. | 0.6 | 0.3 | + 0.3 |
| 100 | 0 6 | 0.2 | + 0.4 |

Przebieg różnic a—b na ogół zgodny z przebiegiem tychże różnic z tablicy V, różni się jednak w szczegółach. Mianowicie maximum dodatnie (przewaga mniej klęskowych) przypada w grupie 5 letniej, z tego powodu, że tutaj układ grup z miejscowości zdecydowanie klęskowych jest silniej zarysowany niż w Drohiczyńskiem i Pińskiem (tabl. V), ponieważ grupa 5-letnia jest mniejsza od grupy 15 letniej, co, jak widzieliśmy poprzednio, jest cechą najsilniej wyrażonej klęskowości w układzie grup wiekowych. Pozatem znaki charakterystyczne i rozwój grup 0 i 15 letniej są zgodne z tablicą V Grupa 20 letnia, mniej klęskowa, niezwykle zmniejszona, wskazuje na unikanie służby wojskowej przez poborowych.

W tablicy XV są zebrani żydzi z Antopola i Dywina, przyczem przebieg grup wiekowych jest zgodny z przebiegiem z Drohiczyńskiego.

*Tablica XV* (w promilach)

Ż Y D Z I

| Miasta. | Antopol. | Dywin. | Przeciętnie. |
|---|---|---|---|
| 0. | **78** | **80** | **79** |
| 5. | 137 | 142 | 139 |
| 10. | **153** | **167** | **160** |
| 15. | 118 | 126 | 122 |
| 20. | 46 | 60 | 53 |
| 25. | 45 | 61 | 53 |
| 30. | 59 | 52 | 56 |
| 35. | 54 | 36 | 45 |
| 40. | 36 | 33 | 34 |
| 45. | 37 | 57 | 47 |
| 50. | 51 | 51 | 51 |
| 55. | 41 | 35 | 38 |
| 60. | 63 | 40 | 52 |
| 65. | 36 | 33 | 34 |
| 70. | 25 | 14 | 20 |
| 75. | 9 | 7 | 8 |
| 80. | 8 | 5 | 7 |
| 85. | 2 |  | 1 |
| 90. | 1 |  |  |
| 95. | 1 | 1 | 1 |

Z tablicy możemy wyprowadzić te same wnioski jak w Drohiczyńskiem, t. j. zaznaczyć, że klęskowość jest słabo uwydatniona, pomimo pozorów zdecydowanej klęskowości. Jeżeli zestawiamy 1000 mężczyzn i 1000 kobiet z Antopola, to widzimy sztucznie zmniejszą grupę zero, przez nienotowanie dziewcząt, oraz prawie brak zupełny mężczyzn w grupie poborowej.

m. ANTOPOL (żydzi w promilach)

|  | mężczyzni | kobiety | różnica męż—kob. |
|---|---|---|---|
| 0. | 92 | 63 | + 29 |
| 5. | 137 | 138 | — 1 |
| 10. | **156** | **151** | + 5 |
| 15. | 107 | 128 | — 21 |
| 20. | 12 | 80 | — **68** |
| 25. | 52 | 38 | + 14 |
| 30. | 69 | 49 | + 20 |
| 30. | 55 | 52 | + 3 |
| 40. | 31 | 42 | — 11 |
| 45. | 34 | 40 | — 6 |
| 50. | 51 | 51 | 0 |
| 55. | 42 | 39 | + 3 |
| 60. | 64 | 62 | + 2 |
| 65. | 45 | 28 | + 17 |
| 70. | 30 | 21 | + 9 |
| 75. | 11 | 7 | + 4 |
| 80. | 7 | 8 | — 1 |
| 85. | 3 | 1 | + 2 |
| 90. |  | 2 | — 2 |
| 95. | 2 |  | + 2 |
| 100. |  |  |  |

Stosowanie wyznaczonych współczynników dla określenia liczebności poszczególnych grup ludnościowych tymczasem odraczamy, do czasu ustalenia liczby mieszkańców przez powszechny spis ludności.

D. c. n.

Brześć n B. w sierpniu 1921 r.

*R. Merecki.*

## Co nazywamy „postępem"?

Przeżywamy ferment umysłowy, w którym się rozkładają stare wierzenia i teorje, a nowe jeszcze się nie skrystalizowały. Rozkładają się stare wartości, a z niemi ich symbole słowne, a nowe wartości dalekie są od zapanowania nad większością ludzi myślących. Jakby z kotłów wielkich pracowni ludzkich unoszą się mgły i para, słychać huk i szum roboty; ludzie nawołują się jeszcze staremi hasłami, ale porozumieć się nie mogą, gdyż treść tych słów jest chwiejną, wieloznaczną, dla każdego odmienną. W epoce tak silnego fermentu umysłowego, kiedy nad umysłami ludzkimi nie zdobyły sobie jeszcze panowania nowe kryterja, nowe wierzenia i nowe teorje, należy zapytać, jaką dla Polaka treść, jaki nakaz, jąką zasadę mieści w sobie to pojęcie: **„postęp"?**

Cóż to jest: „postęp"?

**Dla idealisty** z początku XIX w. postępem była myśl metafizyczna, egzaltacja duszy, wiara w absolutny rozum, którego odbiciem jest świat realny.

**Dla pozytywisty** z drugiej połowy wieku, postępem było pozbycie się wszelkiej metafizyki, — trzeźwość naukowa, wiara w ewolucję, odrzucająca wszelkie absoluty, podporządkująca świat realny, a także umysłowy, żelaznym prawom przyrody.

**Dla socjalisty** postępem jest demokratyzacja społeczeństwa, racjonalna organizacja pracy,—któraby pozwoliła każdemu produkować podług sił, korzystać podług równych praw.

**Dla nietzscheanisty** jest postępem przejęcie się ideą nierówności, żądanie przywilejów dla jednostek silnych, — ustrój społeczny dozwalający wybitnym indywidualnościom żyć podług swej imperatywnej woli przy zupełnem podporządkowaniu sobie bezwolnej masy ludzkiej.

Te wszystkie przeciwieństwa zaostrzyły się dzisiaj po wojnie światowej. Gorzej jeszcze, bo, mojem zdaniem, wojna nie osiągnęła ostatecznych celów i Ludzkość znalazła się w okresie najzaciętszych walk o te cele i końca tych walk przewidzieć nie można. Z tej przyczyny wśród fermentów i chaosu, przeciwieństwa te spiętrzyły się, rozsadzają swe dawne formy, szukając nowych. Wytworzyła się zupełna dezorjentacja. Na dowód postawimy obok siebie pojęcia racjonalisty i myślącego Polaka!

Racjonalista myśli o kosmopolityzmie, zaś Polak o obronie narodowości. Racjonalista zawiązuje i umacnią Ligę pokoju;—zaś Polak wiecznie stać musi na straży i myśleć o wojnie, gdyż ta może Polsce dać ostateczne wyzwolenie, — trwałe podstawy dobrobytu, zabezpieczenie państwowości i granic. Racjonalista uwielbia rozum oderwany, — Polak odwołuje się do uczucia, wyobraźni, a nieraz i do tradycji. Czy w tym wypadku uosabia „postęp" racjonalista, czy Polak?

Dla polskiego patrjoty **jest wstecznikiem** każdy, kto dzisiaj kładzie główny nacisk na potrzebę pogłębienia charakteru międzynarodowego, życia wyłącznie duchem i pokoju światowego za każdą cenę!.. Dlaczego? bo polski patrjota twierdzi, że temsamem odbiera się wolność 25 miljonom ludzi, uświęca się każdą dokonywującą się lub zamierzoną niesprawiedliwość, demoralizuje się spętanych wewnętrzną dyplomacją i polityką ale także demoralizuje się mocniejszych od nas — ujarzmicieli. Etyka i radykalny postęp stają się nagle, jak widzimy, synonimami niemoralności i reakcji.

Czy wobec tego wogóle istnieje: „postęp"? Musimy coraz bardziej zbliżyć się do treści tego pojęcia, szczególnie my, żyjący w okresie ogólnego fermentu, kiedy treść oznaczających je słów staje się ciemną, kiedy nie mogą być dyrektywą życiową, kiedy, jak komenda, nie mają znaczenia jednego, stałego, silnego.

Doskonale się to mówi ustawicznie: „postęp", każdy do „postępu" nawołuje. Niestety, dwadzieścia wieków minęło i stojąc na gruncie dzisiejszego „postępu", — popatrzmy za siebie w daleką przeszłość...

Oto, mamy pomniki historyczne ludów wschodu, sięgające tysiące lat wstecz. Czyżby naprawdę dusza wyzierająca z pomników ówczesnych Chin, Indji, Babilonu, Egiptu była potencjalnie słabszą, mniej uzdolnioną niż dzisiejsza? A Grecja stara? Przecież umysły zamierzchłej Grecji swą potęgą śmiało mogą współzawodniczyć z genjuszami XIX-go wieku! Zapewne nikt dzisiaj nie powie, że dusza ludzka i jej zdolności urosły w porównaniu z dziełami Platona, Fidjasza, Aleksandra Wielkiego, czy Pitagorasa. Niema, nie widać postępu na szczytach. Może jest na nizinach?

Bardzo wątpię, czy dzisiejszy powojenny mieszkaniec Brześcia, Siedlec, Radomia, Kęt, Wadowic czy Warszawy, umysłowo jest więcej wyrobiony od obywatela Aten, który równocześnie był doskonałym wojownikiem i niegorszym prawodawcą, sprawującym na Akropolu czynności sędziego i krytyka dzieł sztuki. Może więc samo nasze życie zawiera w sobie istotę „postępu"? Niestety, nie mamy powodu być dumni z etyki XIX wieku. Jak assyryjczycy, tak samo znęcali się prowadzący obecną wojnę światową nad jeńcami i mordowali ich, i w popiół obracali mienia ludzkie lub je rozkradali, a w stosunkach międzynarodowych rozstrzyga do dzisiaj tylko pięść i miecz, a podczas pokoju ludzkie namiętności trzymane są na wodzy przy pomocy ustaw wyjątkowych. Nie mamy systemu niewolnictwa, i odpadają formy dzikiego barbarzyństwa, ale te co panują gdzieniegdzie są niczem innem, jak formą dawnego plantatora do niewolnika.

O postępie duszy nie wiele można powiedzieć. Im głębiej o tem zagadnieniu myślę, tem jaśniej widzę, że **Dusza** jest wielką tajemnicą, której ojczyzny i jej głębi nie znamy. Jej formy, geneaologie rozmaitych z niej wyłaniających się idei, świadczą tylko o potędze nieznanej, czynnej od tysiącleci, w przedmiotowej swej istocie mało zmienionej. Jak morze jest dusza! Tajemnicą straszliwą, i tylko formy jej przejawów dla nas jasne, przystępne, stanowią dzieje kultury. Te formy wykazują postęp — ale postęp natury ilościowej. Przesłankami jego, to emancypacja człowieka i coraz to szerszych zbiorowisk ludzkich. Człowiek współczesny stale wyzwala się, ćwicząc, potęgując, przejawiając swą energję duchową. Na najdalszych krańcach świata wstają siły do niedawna uśpione lub pogrążone w barbarzyństwie i biorą udział w pracy cywilizacyjnej, i rozwijają kultury narodowe. Klasy niedawno niewolnicze, żyjące niżej poziomu godności ludzkiej uświadamiają sobie swe położenie, organizują się, zdobywają dla siebie prawa, tworzą formy bytu, stające się wzorem nowych ustrojów społecznych.

Cudowne jest życie i jak starzy Grecy lub Rzymianie i dzisiaj wołam do innych: „evoe vitae", ciesz się z życia, bo wprawdzie na dnie życia jest przyczajone cierpienie i walka, ale bohaterskie zmaganie się

z losem, wcielanie w życie swych ideałów, twórczość celowa i tworzenie wyższych typów człowieka — to roskosz, i to jest źródłem postępu. Zbliżam się do rozwiązania pytania, co dzisiaj nazwać „postępem" i jaką treść to pojęcie dla mnie, Polaka, zawiera.

Spór, czy genjusz ludzki postąpił od czasu Platona, czy dusza Brahmina starożytnego jest wyższą lub niższą od człowieka dzisiejszej kultury, spór ten jest natury metafizycznej. Główna rzecz w tem, że najwyższy rozkwit umysłowy, który dawniej bywał udziałem szczupłej garstki ludzi, dzisiaj przypada w udziale tysiącom, miljonom w stosunku do mas. Mało mnie obchodzi spór, czy subjektywnie wszyscy odczuwają to życie jako postęp, dobrodziejstwo, i szczęście. Objektywnie musimy uznać, że dzisiejsze warunki sprzyjają bardziej życiu, zdrowiu, pracy, godności ludzkiej i są wyższe niż kiedykolwiek. Tylko w tem leży zagadnienie postępu. I postępem będzie wszystko, co ten proces umożliwia: postępowcem każdy, co go przyśpiesza, — reakcjonistą każdy, kto go tłumi, oddala. Postępem zatem jest idea równości obywatelskiej; ruch demokratyzacyjny, jak najdalsze formy połeczne, a przedewszystkiem oświata krytyczna, dająca pochodnie na drogę życia.

Ujmowanie ducha ludzkiego w kleszcze formalizmu i autorytetu wyznaniowego lub myślowego zabija swobodę lotu i moc władną. Wstecznictwem będzie ascetyzm, gdyż gardząc ziemią i wszystkiem, co jej jest, nie pozwala poznawać pola naszych walk, zaciemnia wszystkie nasze cele i osłabia główne organa życia. Postępem jednakże będzie ruch abstynencki, gdyż hartuje wolę, oducza marnotrawstwa czasu i środków, — podnosi godność ludzką i zaostrza siły do walki.

A jeśli chodzi o polski cel narodowy, to główną zaporą wszelkiego postępu byłby brak istotnej niepodległości narodowej. Bo nie można żyć zdrowo, mając podwiązane wszystkie arterje. Wola spętana nie zdobędzie się na wielką twórczość społeczną, naukową, która wyrasta tylko w atmosferze swobody. Nawet sztuka w jakiejkolwiek niewoli wyrosła, nie może być bezinteresownem spoglądaniem w ogólno ludzkie dale i otchłanie. Niewola jednego narodu, bywa zwykle klątwą innych narodów i nieszczęściem ludzkości całej. Niewolnik musi kuć broń, gdy inni obok niego marzą w Europie o humanitaryzmie; musi wyrabiać moc brutalną, gdy inni chytrze osaczając jego chwilową słabość na biesiadach Platońskich, syci i zadowoleni są wpatrzeni w Erosa.

Tylko naprawdę wolny naród może brać pełny udział w podziale pracy międzynarodowej, i tylko wolny naród dążyć może do wyższej formy wolności i do przeobrażenia form życia w związek dobrowolny i etyczny. Dla Polaka zaczyna się akt wszelkiego postępu od hasła: „więzy rwij" i od pracy dążącej do utrwalenia państwowości polskiej przez mocne prawa obywatelskie, oświatę powszechną i utrwalony dobrobyt.

*Dr. Foryś.*

# RÓŻNE.

Minister. Roln. i Dóbr Państw. powiadomiło Pol. Urząd Wojew., że wskutek zarazy bydła rogatego, (księgosuszu) panującej w wielu okolicach Rzeczypospolitej Polskiej, Włoska Dyrekcja Główna Zdrowia Publicznego rozkazem z dnia 10 marca r. b. zabroniła wwozu do Włoch zwierząt przeżuwających, produktów i odpadków pochodzenia zwierzęcego, paszy i słomy, zarówno jak i towarów, owiązanych lub opakowanych słomą lub sianem, pochodzącem z Polski. Zabroniony jest również przewóz przez Włochy zwierząt przeżuwających, pochodzących z Polski, lub które zostały przywiezione przez Polskę. Te środki zostały przedsięwzięte w celu ochrony Włoch od ewentualnego niebezpieczeństwa zawleczenia zaraźliwych chorób inwentarza.

* * *

Również Urząd Wojewódzki Wołyński pismem z dnia 20 maja r. b. powiadomił Pol. Urz. Wojew., że, wobec wygaśnięcia w Województwie Wołyńskiem epidemji księgosuszu i celem ochrony Województwa przed ponownem zawleczeniem tegoż, wydano szereg zarządzeń, obostrzających przewóz bydła i paszy z Wojew. Polesk. do Wojew. Wołyńskiego.

* * *

Ukazał się drugi numer „Demobilu", biuletynu Oddziału Likwidacji Demobilu Wojskowego przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu. Numer ten zawiera, między innymi, warunki koncesji zbiórki zdobyczy wojennej na terenach przyfrontowych. Poszczególne numery otrzymać można w biurze Wydziału Przemysłowego P. U W., tamże przyjmuje się prenumeratę.

## Ogłoszenia o zagubionych dokumentach.

**Zaginęła** legitymacja polska, wydana przez policję w Brześciu n B. w 1920 r. na imię **Cyrli Kiempe** zamieszk. w Brześciu n/B, ul. Grajewska Nr. 10.

**Zaginął** dowód osobisty, wydany przez Gminę Żydowską w Brześciu n/B. na imię **Icka Kleinmana,** zamieszk. w Brześciu n/B. ul. Listowskiego Nr. 118.

**Skradziono** paszport, wydany przez wójta gminy Domaczewskiej, pow. Brzeskiego, na imię **Adolfa Ryla,** zamieszk. we wsi Nejbrow, gm. Domaczew,

**Zaginęła** legitymacja, wybana na imię **Włodzimierza Rybnikowa,** zamieszk. we wsi Romejki, gm. Horodzieje, pow. Sarneński.

**Zaginęła** legitymacja № 1029, wydana przez Starostwo Kamień-Koszyrskie na imię **Anny Maczarskiej,** zamieszk. we wsi Hołoby, gm. Kam.-Koszyrski.

**Zaginęła** legitymacja Nr. 1687, wydana przez Komendę Policji Państw. pow. Pińskiego na imię **Chaima Kachelsona,** zamieszk. w Pińsku.

**Zaginęła** legitymaca № 2135, wydana przez Starostwo Kobryńskie na imię **Gedali Rogożnickiego,** zamieszk. w Kobryniu, ul. Rynek № 17.

**Zaginął** dowód osobisty Nr. 1809, wydany przez Nacz. II rej. pow. Drohiczyńskiego na imię **Agaty Sacharowej-Kotowicz,** zarządz. gospod. szpitala w Janowie.

**Zaginęła** legitymacja Nr. 1514, wydana przez Starostwo Kamień-Koszyrskie na imię **Jana Kucyka,** mieszk. wsi Borki gm. Chocieszów.

**Zaginęła** legitymacja Nr. 273, wydana przez Starostwo Kamień-Koszyrskie na imię **Tadeusza Gadona,** zamieszk. w majątku Rakowy Las, gm. Kam.-Koszyrski.

**Zaginęła** legitymacja Nr. 728, wydana przez Starostwo Kowelskie na imię **Józefa Kacmana**, mieszk. Kam.-Koszyrskiego.

**Zaginęła** legitymacja Nr. 311, wydana przez Nacz. rej. w Kam.-Koszyrskim na imię **Złaty Korż**, mieszk. Kamień.-Koszyrskiego.

**Zaginęła** legitymacja Nr. 563, wydana przez Komendę Policji Państw pow. Brzeskiego na imię **Gordieja Ostapkowicza**, zamiesz. w Brześciu n/Bug., Kijowska Słobódka Nr. 41.

**Skradziono** paszport amerykanski i dokument na prawo przejazdu z Polski do Ameryki, wydane na imię **Zelika Wabnika**. zamieszk., w Brześciu n B., ul. Dąbrowskiego Nr. 8.

**Zaginęła** legitymacja Nr. 480, wydana przez Nacz. v rej.pow. Brzeskiego na imię **Lejzara Glonbermana**, zamieszk. w Stolinie. pow. Łuninieckiego.

**Skradziono** legitymację Nr. 13, wydaną przez Nacz. IV rejonu w Kamieniu-Koszyrskim na imię **Izydora Małysa**, zamieszk. w Małych Hołobach, gm. Kamień-Koszyrskiej.

**Skradziono** legitymację Nr. 225, wydaną przez Nacz. IV rejonu w Kamieniu-Koszyrskim na imię **Nusena Rubinsteina**, zamieszk. w Kamieniu-Koszyrskim.

**Skradziono** legitymację, wydaną przez policję w Brześciu na imię **Sary Stok**, zamieszk. w Brześciu n/B., ul. Zygmuntowska Nr. 18.

**Zaginął** paszport polski, wydany przez Konsula Polskiego w Libawie na imię **Józefa Kupczyka**, zamieszkałego we wsi Wierchi, gm. Wysokie-Litewskie, pow. Brzeskiego.

Podaje się do wiadomości, iż podczas pożaru w dniu 26-go lipca we wsi Domaszyce, gm. Zabczyckiej, pow. Pińskiego spalił się dziedziniec **Łuki Kopyczko**. W ogniu zginął należący do niego akt wieczysty kupna u wieśniaka tejże wsi, Kuprjana, syna Stefana, Tarełki 2 dziesięcin ziemi ornej, 2 dziesięcin ziemi łąkowej i 150 sążni różnych zabudowań. Spalony akt był zawarty u Pińskiego notarjusza p. Pigulewskiego i zatwierdzony został przez Mińskiego st. Notarjusza dn. 10 lutego 1910 r. (st. st.).

**Skradziono** legitymację Nr. 13, wydaną przez Starostwo Kobryńskie na imię **Manasza Kuprjańskiego**, zamieszkałego w Horodcu.

**Zaginęła** legitymacja Nr. 1244 wydana przez Nacz. II Rejonu pow. Sarnenskiego na imię **Michela Sznicera** zamieszkałego w Dąbrowicy pow. Sarn.

**Zaginęła** legitymacja Nr. 479, wydana przez Nacz. II Rejonu pow. Sarneńskiego na imię **Gersza Growera**, zamieszkałego w m. Dąbrowicy tegoż powiatu.

**Zaginęła** legitymacja, wydana przez Nacz. II Rejonu pow. Brzeskiego na imię **Konstantego Iwaniuka**, zamieszkałego we wsi Kostyczy, gm. Motykały pow. Brzeskiego.

**Zaginęła** legitymacja, wydana przez Nacz. rej. w Wysoko-Litewsku na imię **Eljasza Poleszczuka**, zamieszkałego we wsi Świstycze, gm. Wysokie-Litewskie pow. Brzeskiego.

**Zaginął** paszport rosyjski Nr 233, wydany przez wójta gm. Motykalskiej pow. Brzeskiego na imię **Aleksandry Soroka** z dziećmi: Janem, Teodorem i Wierą, zamieszk. w Brześciu n B. Grajewska Słobódka № 1, oraz karta aprow. Magistratu m. Brześcia n B. na cztery osoby.

**Zaginęła** legitymacja Nr. 1272 wydana przez Nacz. II Rejonu pow. Sarneńskiego na imię **Michela Bebesa**, zamieszk. w Dąbrowicy tegoż powiatu.

**Zaginął** dowód osobisty wydany przez Nacz. III rej. pow. Prużańskiego na imię **Oszera-Gotela Pieseckiego** z synem Mozęrem, zamieszk. w Berezie-Kartuskiej pow. Prużańskiego.

**Zaginęła** legitymacja № 642, wydana przez K-ndę pol. Państw. w Kobryniu na imię **Chaima Matywieckiego**, zamieszk w Kobryniu.

**Zaginęła** legitymacja № 789, wydana przez Nacz. I rej. pow. Drohiczyńskiego na imię **Platona Puchowicza**, mieszk. w. Tulatycze, gm. Bezdzież.

**Zaginęła** legitymacja Nr. 1167, wydana przez Nacz. I rej. pow. Drohiczyńsk. na imię **Teodora Łukaszczyka**, mieszk. wsi i gm. Bezdzież.

**Skradziono** w pociągu pomiędzy stacjami Brześć-Kobryń kartę powołania i metrykę na imię **Izydora Kwiatkowskiego**, szereg. st. zbrojnej w Krakowie oraz miljonówkę Nr. 1500471; poszkodowany żołnierz prosi bardzo o zwrot tych dokumentów pod adresem: Powiatowa Komenda polic. państw. w Pińsku.

**Zaginęła** legitymacja № 1466, wydana przez Starostwo w Kamieniu-Koszyrskim na imię **Marji Smikowskiej**, zamieszk. tamże.

**Zaginęła** legitymacja № 447, wydana przez Nacz. rej. w Kamieniu-Koszyrskim na imię **Lei Pluss** zamieszk. tamże.

**Dwa tysiące marek**, wraz z portfelem i legitymacją na imię **Bojdana Mordki** znalezione w środę dn. 7 września na ul. Steckiewicza w Brześciu, są do odebrania **w Redakcji „Dziennika", Urząd Wojewódzki.**

**Spaliła się** legitymacja № 582, wydana przez Naczelnika V Rejonu powiatu Brzeskiego na imię **Moszka Wajsbluma**, zamieszkałego w Stolinie powiatu Łuninieckiego.

**Zgubiono** w drodze od m. Kamień-Koszyrski do st. Kolejowej Kamień-Koszyrski następujące dokumenty wydane na imię **Mikołaja Amelkowicza**, mieszkańca Kowla: zaświadczenie policji m. Warszawy X komisarjat, zaświadczenie o przynależności do m. Warszawy, wydane przez Magistrat m. Warszawy, zaświadczenie D-twa 144 p. p. 5 kompanji karabinów maszynowych, świadectwo Dyrekcji Spółki Akcyjnej Przemysłu i Handlu w Warszawie, ul. Obożna № 7, 2 fotografje, 2 pokwitowania meldunkowe X komisarjatu policji Warszawskiej i 4000 marek wraz z czarnym portfelem.

**Zaginęła** legitymacja № 3033, wydana przez Komendę policji pow. Pińskiego na imię **Chai Wilkowicz.**

**Zaginęła** legitymacja № 1925, wydana przez Komendę policji pow. Pińskiego na imię **Hindy Szuster.**

**Zaginęła** legitymacja, wydana przez Naczelnika III rejonu pow. Brzeskiego na imię **Stefana Osypuka** mieszkańca wsi Zburacz, pow. Brzeskiego.

**Zaginęła** legitymacja № 1075, wydana przez Komendę Policji w Brześciu na imię **Mojżesza Jelina**, zamieszkałego w Brześciu, ul. Jagiellońska 57.

**Zaginęła** legitymacja № 3179, wydana przez Komendę policji pow. Pińskiego na imię **Stolara Owsieja**, mieszkańca Pińska.

**Zaginęła** legitymacja № 170, wydana przez Komendę Policji pow. Pińskiego na imię **Mikołaja Zubarowa.**

**Skradziono** legitymację № 4172, wydaną przez Starostwo Pińskie na imię **Jakóba Jefimowicza,** mieszkańca Pińska.

**Zaginęła** legitymacja № 1693, wydana przez Starostwo Kamień-Koszyrskie na imię **Nestora Krawczuka,** mieszkańca w. Stobychwy, gmin. Borowno.

**Zaginęła** legitymacja № 259, wydana przez Naczelnika II rejonu pow. Drohiczyńskiego na imię **Izaaka Rawnickiego.**

Podczas napadu bandyckiego w dniu 28 lipca 1921 r. na mieszkańca wsi Mokrowo, gminy Łachowskiej pow. Łuninieckiego, Abrachama Busiel, zostały **skradzione** legitymacje, wystawione przez Naczelnika III rejonu Starostwa Łuninieckiego na imię **Abrachama Busiel,** z dnia 25 lipca 1921 r. za № 2146 i na imię **Pesi Busiel** z d. 24 marca 1921 r. za № 838.

**Skradziono** legitymację № 83, wydaną przez Urząd gminy Motykalskiej pow. Brzeskiego na imię **Aleksandra Lewczuka.** zamieszkałego w Brześciu.

**Skradziono** w restauracji „Podlaskiej" w Brześciu rzeczy wraz z legitymacją, wydaną przez gminę Motykalską pow. Brzeskiego na imię **Michała Gurica,** zamieszkałego w Brześciu.

**Zaginęła** legitymacja № 1257, wydana przez Starostwo Sarneńskie na imię **Adeli Wierzchowskiej.**

**Zaginęła** legitymacja № 166, wydana przez Starostwo Sarneńskie na imię **Pesi Nabożnej.**

**Zaginęła** legitymacja № 983, wydana przez Naczelnika II rejonu pow. Drohiczyńskiego na imię **Mowszy Pomeranca.**

**Zaginął** paszport zagraniczny № 54, wydany przez Starostwo Kobryńskie na imię **Icka Lejby,** zamieszkałego w Kobryniu.

**Zaginęła** legitymacja № 28, wydana przez Starostwo Kobrynskie na imię **Arona Gołubczyka,** zamieszkałego w Kobryniu

**Zaginęła** legitymacja № 362, wydana przez Starostwo Kobryńskie na imię **Zelika Tenenbauma,** zamieszkałego w Kobryniu.

**Skradziono** legitymację wydaną na imię **Berka Fajnermana,** zamieszkałego we wsi Małoryta, pow. Brzeskiego.

**Zaginęła** legitymacja № 415, wydana przez Komendę Policji w Brześciu na imię **Gersza Nazarszczyńskiego,** zamieszkałego w Brześciu.

**Zaginęła** legitymacja, wydana przez Komendę Policji w Brześciu na imię **Hersza Wajnsztoka,** zamieszkałego w Brześciu.

**Zaginęła** legitymacja № 743, wydana przez Starostwo Brzeskie na imię **Lejby Pomerańczyka,** zamieszkałego w Kamieńcu Litewskim, pow. Brzeskiego.

**Zaginęły** legitymacje, wydane przez Naczelnika III rejonu Starostwa Prużańskiego № 360 na imię **Arona Lew** i № 339 na imię **Nochy Lew.**

**Zaginął** paszport niemiecki z 1918 r., wydany na imię **Oszera Łysmana,** zamieszkałego w Brześciu.

**Zaginęła** legitymacja № 965, wydana przez Naczelnika III rejonu pow. Prużańskiego na imię **Nochema Płantowskiego,** zamieszkałego w Kartuzkiej Berezie pow. Prużańskiego.

**Zaginęła** legitymacja № 923, wydana przez Naczelnika I rejonu Starostwa Sarneńskiego na imię **Pesi Ber.**

**Zaginęła** legitymacja № 859, wydana przez Starostwo Kobryńskie na imię **Sary Leszczyńskiej,** zamieszkałej w Kobryniu.

# Ogłoszenia.

Wojewódzki Urząd Zdrowia w Brześciu n B. zawiadamia Pana Liwszyca Judela, właściciela apteki w 1914 roku w Antopolu pow. Kobryńskiego, P. J. Tapicera, właściciela apteki w 1913r. w Maleczu, P. A. Pesina, właściciela apteki w 1915 r. w Kamieniu-Koszyrskim, P. D. A. Segalewicza, właściciela apteki w 1915 r. w Telechanach, b. pow. Pińskiego aby w terminie 6 miesięcy (art. 387 Ustawy lek. b. Ces. Ros. wyd. 1905 r.) zgłosili się do tutejszego Urzędu celem uruchomienia swych aptek, o ile w terminie oznaczonym osoby interesowane, względnie ich sukcesorzy, nie zgłoszą się, ich koncesje na apteki w pomienionych miejscowościach będą unieważnione.

Za Wojewodę:
(—) *Dr. Krechowiecki.*

## Potwierdzenia zgłoszenia przemysłu.

Zarząd Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Polska Księgarnia i S-ka Wydawnicza „Rozwój na Kresach" zgłosił dnia 13 lipca 1921 r. na zasadzie aktu rejentalnego zawartego przed Notarjuszem Bolesławem Poznańskim w Brześciu-Litewskim (repertorjum za rok 1921 Nr. 3990) rozpoczęcie wykonania przemysłu handlu materjałami piśmiennymi, papierem, książkami i potrzebami szkolnemi, wszelkiemi wydawnictwami w zakres księgarski wchodzącemi na własny rachunek oraz prowadzenie księgarni i czytelni, introligatorni, drukarni i litografji, kolportażu i antykwarni w Brześciu nad Bugiem.

Przedsiębiorstwo to prowadzone będzie pod nazwą „Polska Księgarnia i Spółka Wydawnicza „Rozwój na Kresach" w Brześciu nad Bugiem, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością".

Powyższy przemysł zanotowano w rejestrze przemysłowym tom 1, str. 2, poz. 8.

Zarząd Spółki „Biuro Techniczno-Budowlane inżynier Pismieński, technik Tenenbaum i Gorski“ zgłosił dnia 30 sierpnia 1921 r. do Poleskiego Urzędu Wojewódzkiego na zasadzie aktu zeznanego przed Bolesławem Poznańskim Notarjuszem w Brześciu-Litewskim wciągniętego do repertorjum za rok 1921 pod Nr. 5565, rozpoczęcie wykonywania przemysłu: budowli domów, sporządzania planów, pomiarów, kosztorysów i prowadzenia innych robót w zakres budownictwa wchodzących.

Przedsiębiorstwo to prowadzone będzie pod firmą: „Biuro Techniczno-Budowlane inżynier Pismieński, technik Tenenbaum i Gorski“ z siedzibą w Brześciu n/B. przy ul. Sienkiewicza Nr. 42.

Powyższy przemysł zanotowano w rejestrze przemysłowym tom 1, str. 8, poz 17.

Zarząd „Spółki Wydawniczej“ spółki z ogr. odp. w Brześciu n/B. zgłosił dn. 22 lipca 1921 r., na zasadzie aktu zeznanego przed Bolesławem Poznańskim, Notarjuszem w Brześciu-Litewskim do repertorjum za rok 1921 wciągniętego pod Nr. 3447. rozpoczęcie wykonywania przemysłu i wydawania czasopism, książek, broszur, plakatów, zakładanie kiosków, księgarni, bibliotek, czytelni, drukarni.

Przedsiębiorstwo prowadzone będzie pod firmą: „Spółka Wydawnicza“ spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Powyższy przemysł zanotowano w rejestrze przemysłowym tom 1, str. 2, poz. 12.

Zarząd Spółki pod firmą „AKS“ młyn parowy w Brześciu n/B. zgłosił dnia 18 maja 1921 r. do Poleskiego Urzędu Wojewódzkiego, na zasadzie aktu zeznanego przed Bolesławem Poznańskim Notarjuszem w Brześciu-Litewskim, wciągniętego do repertorjum za rok 1921 pod Nr. 1286, rozpoczęcie wykonywania przemysłu prowadzenia młyna parowego w Brześciu n/B. przy ul. Szerokiej pod Nr. 105.

Przedsiębiorstwo prowadzone będzie pod firmą: „Młyn parowy AKS“.

Powyższy przemysł zanotowano w rejestrze przemysłowym tom 1, str. 9, poz. 18.



DRUKARNIA „ORKA“, BRZEŚĆ UL. ZYGMUNTOWSKA 63.